

УРОКИ МУДРОСТІ

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 10 Жовтень 2016

Щомісячна християнська газета

www.lifesource.com.ua

«Плід же Духа –
любов, радість, мир,
довготерпіння, ласкавість,
доброта, віра» (Гал. 5:22).

ВАЖЛИВО ПАМ'ЯТАТИ

- Іноді Бог забирає срібло, щоб натомість подарувати золото.
- Один із найкращих подарунків іншій людині – щоденна молитва за неї.
- Не можна купити любов, не можна отримати її обманом. любов – це подарунок, Боже світло, що наповнює наше життя!
- Головне не те, які ми є, коли читаємо духовну книгу, а те, які ми стаємо, коли закриваємо її.
- Лід тане, коли світить тепле сонце, серця відкриваються, коли ми любимо, люди змінюються, коли ми щирі, і дива відбуваються, коли ми віримо!
- Щастя в житті стільки, скільки ви зможете помітити!
- Тих слів, де є хоч крапля отрути, і жартوما говорити не потрібно!
- Є одяг душі, який ніколи не старіє, – це усмішка і доброта.

МУДРІСТЬ

- Спокуса здатися буде особливо сильною незадовго до перемоги.
- Не бійся зволікати, бійся зупинитися.
- Хитрість життя в тому, щоб померти молодим, але якомога пізніше.
- Не говоріть, якщо це не змінює тишу на краще.
- Сильний подолає перешкоду, мудрий – увесь шлях.
- Хатина, де сміються, багатша, ніж палац, де нудьгують.
- Якщо ти спіткнувся і впав, це ще не означає, що ти йдеш не туди.
- Той, хто вказує на твої недоліки, не завжди твій ворог; той, хто говорить про твої чесноти, не завжди твій друг.
- Живи, зберігаючи спокій. Настане час – і квіти розпустяться самі.
- Не бійся, що не знаєш, – бійся, що не вчишся.

ДОЩ

Я люблю дощ. Чекаю його завжди як давнього доброго друга. І ось він під'їжджає до мого будинку на темних грозових хмарах, освітлюючи вікна яскравими спалахами своїх фар-блискавок.

Потім він починає стукотіти по моєму металевому підвіконню. Його стукіт, спочатку такий несміливий, дедалі стає все наполегливішим і упевненішим, а потім взагалі переходить у сильний водяний потік.

Гуркіт грому, можливо, когось і лякає, та лише не мене. Я люблю кожен мотив, кожну нотку цієї чудової симфонії звуків.

– Привіт, друже! – говорить він мені. – Ось і я!

– Доброго дня, довгожданий, – усміхаюся у відповідь йому я. – Заходь, поговоримо.

– Та ні! – сміється він. – Краще вже ти до мене. Дивися, яка краса навколо. Не пожалкуєш.

Я ж тільки радію, із цікавістю спостерігаючи за тим, як він пустує і грає, милуючись його потужністю і нестримністю.

Дощ – мій бажаний гість завжди. Улітку після виснажливої, втомливої спеки він приносить у мій будинок бажану прохолоду.

Я широко відчиняю вікна і підставляю свої долоні під ніжні, повні свіжості струмені води. Відразу згадується, як у далекому дитинстві мама підходила до мого дитячого ліжечка, коли я був хворий, клала свою м'яку, прохолодну руку на мій розгараючий лоб, і тоді на мій здавалося, що хвороба відступала, і я знову ставав здоровим і сповненим сил.

Ось і тепер, ставши вже дорослим, я зустрічаю так само кожен візит дощу у свій дім. З його приходом я майже фізично відчуваю дотик Божої руки до мого розгараючого, покритого потом лоба. І мені знову стає легко. Здається, що не існує таких перешкод, яких я не зміг би здолати.

Восени дощ зазвичай приходить зі своїм старим, не менш довгоочікуваним приятелем – вітром. З ним він задумливіший і тихіший. Кудись зникає його відчайдушна завзятість. У кожному зітханні, у кожному диханні дощу відчувається мудрість і заспокоєння. Таке враження, що дощ став доросліший за літо і настав час для глибоких роздумів.

У цей час я люблю пройтися з друзями осіннім парком. Дощ щось тихо нашіптє мені на вухо, а вітер розгойдує величезні гілки старих дерев, зриваючи з них по-жовкле листя. Іноді вітер піднімає із землі упале листя і крутить його в повільному, сумному вальсі.

Саме в такі моменти особливо гостро починаєш розуміти, що все навкруги тимчасове і тлінне, – сама природа неначе тобі це підказує. Життя стає схоже на політ самотніх осінніх листочків, які так залежать від настрою вітру: він то закрутить їх у вихорі своєю нестримною владою, то жбурляє в різні боки, немов останнього заблудлого мандрівника.

Істина ж у тім, що ти все одно залишаєшся частиною чогось нетлінного, великого, неосяжного.

Із шепотом дощу в мій будинок завжди приходить Бог. У цей час я люблю розмовляти з Ним у молитві, я наповнююся щастям. Іноді моя молитва беззвучна і тиха, але й тоді присутність Бога не стає менш реальною.

Вона народжується в серці і наповнює всю мою істоту вдячністю Творцеві, благоговіючи перед Його величчю. У ці хвилини мені особливо стає шкода тих, хто ще не знає Господа. Коли їхнє серце переповнює життєлюбна вдячність, кому вони можуть її віддати?

І. Попов

ОСІНЬ

Чим холодніша і непроглядніша темрява зовні, тим затишнішим здається тепле м'яке світло у квартирі. І якщо літо – це час втікати з дому назустріч нездійсненним мріям, то осінь – час повертатися.

Аль Квотіон

Осінь – найбільш філософська пора року. Стежачи за тим, як світ за вікном на короткий період перетворюється на строкатий і яскравий, а потім – на непробудно сірий, мимоволі замислюєшся про вічне. Це той час, коли ми починаємо цінувати кожен сонячний день і намагаємося увібрати від природи якомога більше світла і фарб, тому що попереду – довга і холодна зима.

Практично в кожного поета є вірш про осінь, у якому оспівується краса золотого листя, романтика дощової погоди і підбадьорлива сила прохолоди. Вірші про осінь «крутять» словами-вітрами, «моросять» строфами-дощами, «майорять» епітетами-листочками...

Ми вибрали три вірші про осінь відомої української поетеси і нашої сучасниці Ліни Костенко.

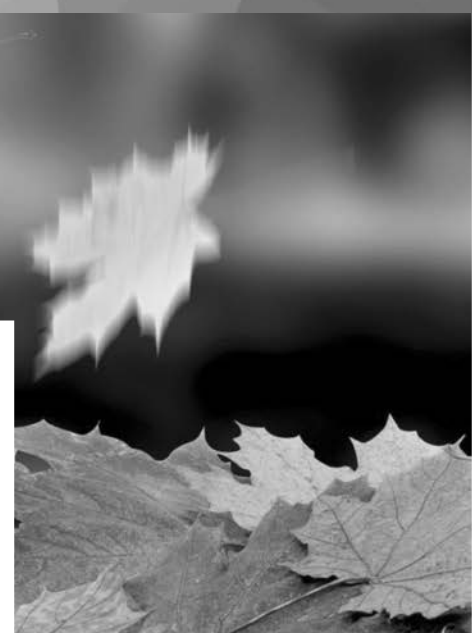
БЕРЕЗОВИЙ ЛИСТОЧОК

Іще не сніг і навіть ще не іній,
Ще чути в полі голос череди.
Здрігнувся заєць – ліс такий осінній,
Куди не ступиш, все щось шарудить!

Чи, може, це спинається грибочок?
Чи, може, це скрадається хижак?
То пролетить березовий листочок,
То пробіжить невидимий їжак...

Шипшина важко віддає плоди.
Вона людей хапає за рукава.
Вона кричить: – Людино, підожди!
О, підожди, людино, будь ласкава.

Не всі, не всі, хоч ягідку облиш!
Одна пташина так мене просила!
Я ж тут для всіх, а не для тебе лиш.
І просто осінь щоб була красива.

Ті журавлі, і їх прощальні сурми...
Тих відлітань сюїта голуба...
Натягне дощ свої осінні струни,
Торкне ті струни пальчиком верба,

Сумна арфістка – рученьки вербові! –
По самі плечі вкютана в туман.
Зіграй мені мелодію любові,
Ту, без котрої холодно словам.

Зіграй мені осінній плач калини.
Зіграй усе, що я тебе прошу.
Я не скрипковий ключ, а журавлиний
Тобі над полем в небі напишу.

БОГ МЕНЕ ЛЮБИТЬ

Що ви робите вранці, коли встаєте з ліжка і вам нікуди поспішати? Можливо, без поспіху п'єте чай з улюбленого кухля, займаєтеся домашніми справами чи поспішаєте до комп'ютера, щоб перевірити пошту.

Особисто я люблю сидіти надворі й пити чай. Я насолоджуюся новим днем і прохолодним ранком. Мені подобається милуватися квітами, що ростуть на моєму подвір'ї: жовті, червоні, жовтогарячі, білі... Усі можливі відтінки! Приголомшливе видовище.

Проте є ще щось, що завжди надовго захоплює мою увагу, – це небо. Таке величезне, безкрайне. Куди б я не їздила, у якому б напрямку не рухалася, ніколи не побачу край неба. Якої б миті дня чи ночі я не дивилася на нього, щоразу воно дивує, як уперше. А що бачите ви, піднімаючи очі до неба?

Я можу довго дивитися вгору і бачити всі нові замальовки, що перетворюються іноді на справжні пейзажі: то хмари, то літак пролетить, то зграя птахів «потривожить» небесний спокій. Проте найбільше я люблю роздумувати про Того, Хто створив усю цю красу. Буває, коли я дивлюся на небо або говорю про нього, то чую: «Що там цікавого? Небо – як небо. Нічого там немає. Що там дивлятися?». Я завжди відповідаю одне і те ж саме: «Це для вас там нічого немає, а в мене там Отець».

Іноді я думаю про те, що було б, якби я прийняла інше рішення і не прийшла до церкви? Де б я зараз була? Що б зі

мною відбувалося? Я впевнена, що нічого хорошого. Я ніколи не жалкувала, що обрала шлях віри, оскільки на ньому Бог забезпечив мене усім необхідним – друзями, щастям, любов'ю.

Хто, як не ми, молодь, найчастіше замислюємося про любов? Ми раз у раз згадуємо і думаємо про неї. І, на жаль, дедалі частіше любов асоціюється в нас із якимись сумними переживаннями, розставаннями. Раз у раз я чую або читаю фрази, у яких любов зображають як якісь незрозумілі торттури. З такого прекрасного почуття зробили щось негативне.

Проте насправді любов – приголомшливе і світле почуття на нашій планеті. Любов прекрасна! А особливо прекрасна любов Бога. Ніколи в житті я не сумнівалася в тому, що Він мене любить.

Якщо ви відчуваєте любов до людини, чи спонукає вас це до дій? Мене – так. Я із задоволенням купую подарунки для рідних і друзів просто так, без жодного приводу. Люблю радувати їх і робити щось приємне, допомагати тим, чим можу. А також говорити їм, що я їх люблю. Адже це так приємно говорити і чути слова любові.

На жаль, наша любов не досконала. Людська любов не завжди щира. Ви теж, можливо, вже розчаровувалися в так званій любові, коли у результаті виявилось, що вас або ваші матеріальні блага просто використали, створивши видимість світлого почуття. Але я

аніскільки не сумніваюся в любові Бога до мене.

Навіть тоді, коли нікого немає поруч, Він зі мною. Коли всі йдуть, Він єдиний, Хто залишається. Коли я падаю, Він простягає Свою руку, щоб підняти. Коли мені сумно, Він витирає мої сльози. Коли всі забувають, Бог єдиний, Хто пам'ятає про мене завжди. Коли мені ні з ким поговорити, Він тихо говорить зі мною в моєму серці. Він єдиний, Кому я можу розповісти все.

Бог любить мене не за щось, а просто так. Він єдиний бачить мене наскрізь і не ненавидить за мої недоліки. Тільки Він постійно прощає мої провини, і Його любов до мене через це не закінчується. Він мій захисник, утішитель, співрозмовник, найкращий друг, порадижник, помічник. Він – мій Небесний Отець. Він – мій Бог.

Вам це може здаватися дивним, нереальним, але я знаю, що все це правда. Просто ви ще не пережили Його присутності у своєму житті. Це цілком приголомшливе відчуття, коли Сам Бог поряд із вами, коли великий Всемогутній Творець світу тримає вас у Своїй руці.

Любов – це завжди жертва. Якщо любиш, доводиться переступати через себе, знаходити компроміси, віддавати щось.

Зважте свої можливості і подумайте, чим ви реально готові пожертвувати заради коханої людини? Ісус віддав Своє життя! Він пережив страшний муки, страждання і біль, аби ми могли бути щасливі!

Тільки уявіть, страчувати мали нас, але хтось добровільно зайняв наше місце на ешафоті. Життя – велика жертва, яку Бог приніс заради людей.

Це не було актом самоствердження. Ісус не намагався щось довести або прославитися. Він помер, щоб ми жили. Він страждав для того, щоб ми раділи. У Біблії сказано, що Бог настільки полюбив нас усіх, що навіть віддав Свого Сина, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне (див. Івана 3:16). Чи можете ви уявити собі це? Як я – недосконала людина з багатьма недоліками – раптом удостоїлася такої честі, що Сам Господь помер на хресті за мої гріхи? «Більшої любові ніхто не має за ту, коли хто душу свою кладе за друзів своїх» (Івана 15:13).

Але любов долає будь-які перешкоди, а тим паче досконала і чиста любов Бога. Завдяки їй я маю можливість щоранку прокидатися, пити чай і дивитися на небо.

Підніміть свої очі і погляньте догори. Що ви бачите? Це небо Господь створив для вас! Це Його любляча рука щоранку піднімає сонце над землею. Це Він створив для вас цілий світ. Це Бог помер заради вашого спасіння на хресті. Він любить вас.

ОЧІКУВАНЕ ДИВО

Уявіть собі великий натовп людей, який рухається запиленим шляхом. На чолі цієї процесії – Сам Ісус. Вони всі прямують до оселі Яіра. Христос іде зцілювати його доньку. Яір задоволений, що Ісус так швидко погодився допомогти. Його улюблена донька скоро буде зцілена. Ще кілька поворотів – і вони будуть там. Яір поспішав, адже він пообіцяв доньці швидко повернутися. Вона – найдорожча в його житті.

Проте раптом – незапланована зупинка... Чому вони зупинилися? Зараз не можна зволікати. Як виявилось, якась жінка доторкнулася до Ісуса та зцілилася. Усі були в захваті! Та ось підійшли друзі Яіра і повідомили, що його донька померла...

«Якби ми тут не затрималися, то могли б встигнути... Хто в цьому винен? Хто став на заваді очікуваного мною чуда?»

Люди навколо раділи зціленню жінки, але Яіру було не до радості. Нелегко радіти благословенню інших, коли в тебе біда... У той час як Бог здійснив чудо в житті одного, у житті іншої людини сталася трагедія. Люди спостерігали найбільший прояв віри, але віра Яіра похитнулася... Адже Ісус ішов до Яіра, а відповідь отримала інша людина.

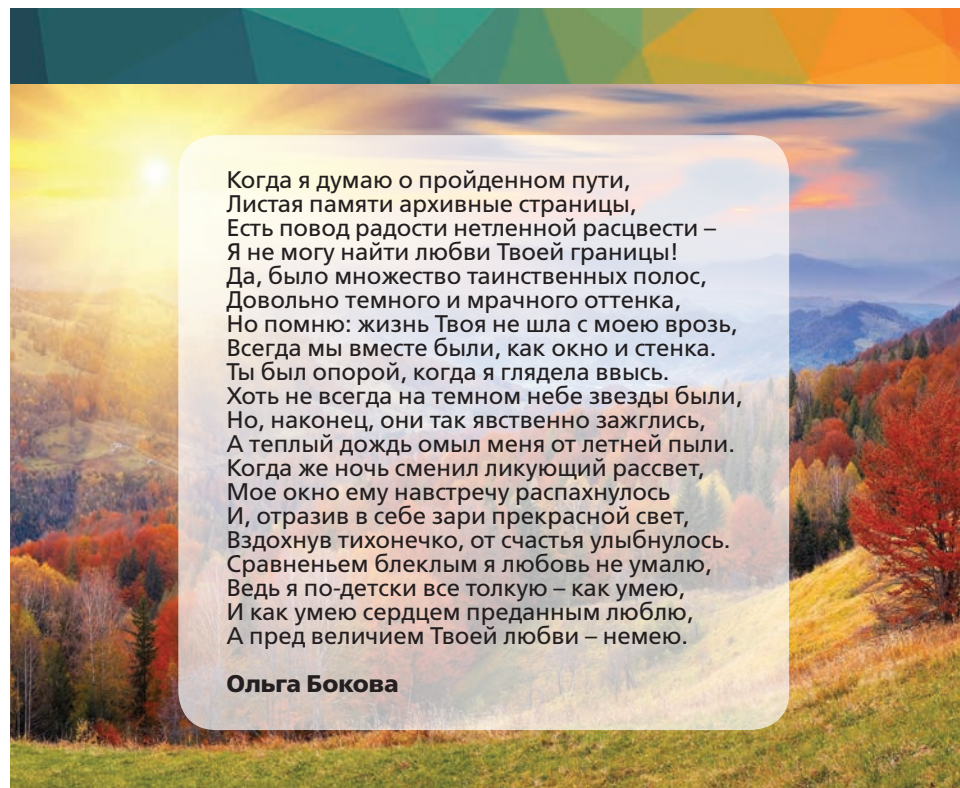
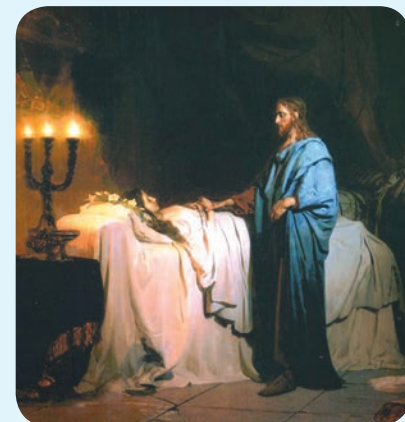
Чи було у вашому житті, що ви молилися за щось, а відповідь отримували інші? Знайомий свідчить, як Бог благословив його новою роботою, а ви молилися за це довгий час, але не отримуєте відповіді. Перша думка: «Адже це я повинен бути на його місці». Знайомо розповідає про зцілення, і всі радіють, але вам не до радості, тому що ваш діагноз невтішний.

Важко спостерігати, як Ісус діє в чийсь житті, а у вас у цей час усе погіршується. «У чому річ? Чому не відбувається чудо?» Кажуть, що досвіди з життя інших людей надихають... Однак іноді відбувається навпаки. Часом чийсь чудо приносить розчарування. Важко в темні часи свого життя спостерігати благословення в інших.

Ісус сказав Яіру: «Не бійся, тільки вір!» (Марка 5:36). Нам також потрібно продовжувати вірити! Яір вірив, поки Ісус ішов з ним і все було добре. Легко вірити, коли все гаразд, але потрібно навчитися продовжувати вірити, коли ситуація погіршується.

У мене була знайома, яка довіряла Богу, доки не потрапила в аварію. Після аварії віра зникла. «Чому Господь допустив це? Чому я?» Яір стояв перед вибором. Йому казали: «Не турбуй більше Вчителя!» Іноді в найтяжчі хвилини ми отримуємо найгірші поради. Та чоловік, незважаючи ні на що, продовжував вірити. У найтемніший день свого життя Яір пережив найвеличніше чудо – чудо воскресіння своєї доньки! Коли ми продовжуємо вірити, довіряти Богові в тяжкі часи – наше чудо близько! Чим більше випробування в житті ми переживаємо, тим більше чудо Господь приготував для нас!

Роман Савочка

Когда я думаю о пройденном пути,
Листая памяти архивные страницы,
Есть повод радости нетленной расцвести –
Я не могу найти любви Твоей границы!
Да, было множество таинственных полос,
Довольно темного и мрачного оттенка,
Но помню: жизнь Твоя не шла с моею врозь,
Всегда мы вместе были, как окно и стенка.
Ты был опорой, когда я глядела ввысь.
Хоть не всегда на темном небе звезды были,
Но, наконец, они так явственно зажглись,
А теплый дождь омыл меня от летней пыли.
Когда же ночь сменил ликующий рассвет,
Мое окно ему навстречу распахнулось
И, отразив в себе зари прекрасной свет,
Вздохнув тихонечко, от счастья улыбнулось.
Сравнюсь блеклым я любовь не умалю,
Ведь я по-детски все толкую – как умею,
И как умею сердцем преданным люблю,
А пред величием Твоей любви – немею.

Ольга Бокова

Ірина Сурина

ЖИТТЯ ОДНЕ

НАЛАШТУВАННЯ ГОДИННИКА

Нещодавно в мене перестав функціонувати подарований дружиною наручний годинник, який я любив за його точність. Купив швейцарську батарейку, вставив у гніздо під циферблатом, і мій часомір знову запрацював. Як просто! На жаль, у людині не можна налагодити механізм пізнання добра і зла так само швидко і дешево. Занадто вона непостійна, її самостійні втручання в конструкцію годинника не раз призводили до системних збоїв. Добро і зло – тонкі матерії, нерідко вони постають перед нами в дуже схожому вигляді. Та не будемо впадати в розпач, не дамо себе ввести в оману.

Якщо ви стали помічати, що з вашим внутрішнім моральним часом щось не так, це вже велике досягнення. Шлях до мудрості завжди починається з почуття власної недосконалості. Це краще, ніж самовпевненість. Важливо зрозуміти, що твій годинник погано функціонує, а тому писати за ним свій життєвий розклад небезпечно. І чим раніше ви зрозумієте це, тим краще буде для всіх. Єдиний шлях уникнути наростання моральної аритмії – це серйозно зайнятися внутрішнім годинниковим механізмом. Проте не беріться за налагодження самостійно. Тим паче не передоручайте цю справу комусь іншому. Сподіватися нема на кого. Потрібен Майстер, Котрий створив цей механізм. Звернемося до Святого Письма.

«Чи ж мудрість не кличе, і не подає свого голосу розум? На верхів'ях холмів, при дорозі та на перехрестях

стоїть он вона! При брамах при вході до міста, де входить в двері, там голосно кличе вона: "До вас, мужі, я кличу, а мій голос до людських синів: зрозумійте-но, неuki, мудрість, зрозумійте ви розум, безглузді! Послухайте, я-бо шляхетне кажу, і відкриття моїх губ – то простота. Бо правду говорять уста мої, а лукавство – гідота для губ моїх. Всі слова моїх уст справедливі, нема в них крутість і лукавства. Усі вони прості, хто їх розуміє, і щирі для тих, хто знаходить знання. Візьміть ви картання моє, а не срібло, і знання, добірніше від щирого золота: ліпша-бо мудрість за перли, і не рівняються їй всі клейноди!

Я, мудрість, живу разом з розумом, і знаходжу пізнання розважне. Страх Господній – лихе все ненавидіти: я ненавижду пиху та гордість, і дорогу лиху та лукаві уста! В мене рада й оглядність, я розум, і сила у мене. Мною царюють царі, а законодавці права справедливі встановлюють. Мною правлять владики й вельможні, всі праведні судді. Я кохаю всіх тих, хто кохає мене, хто ж шукає мене – мене знайде! Зо мною багатство та слава, тривалий маєток та правда: ліпший плід мій від широкого золота й золота чистого, а прибуток мій ліпший за срібло добірне! Путтю праведною я ходжу, поміж правних стежок, щоб дати багатство в спадщину для тих, хто кохає мене, – і я понаповнюю їхні скарбниці! Господь мене мав на початку Своєї дороги, перше чинів Своїх, спервовіку, – відвіку була я встановлена, від початку, від правіку землі. Народжена я, як безодень іще не було, коли не було ще джерел, водою обтяжених. Народжена я, поки гори поставлені ще не були, давніше за пагірки, коли ще землі не вчинив Він, ні піль, ні початкового пороху всесвіту.

Коли приправляв небеса – я була там, коли круга вставляв на поверхні безодні, коли хмари уміцнював Він нагорі, як джерела безодні зміцняв, коли клав Він для моря устава його, щоб його берегів вода не переходила, коли ставив основи землі, – то я майстром у Нього була, і була я веселошами день у день, радіючи перед обличчям Його кожночасно, радіючи на земнім крузі Його, а забава моя – із синами людськими! Тепер же, послухайте, діти, мене, і блаженні, хто буде дороги мої стерегти! Навчання послухайте й мудрими станьте, і не відступайте від нього! Блаженна людина, яка мене слухає, щоб пильнувати при дверях моїх день у день, щоб одвірки мої берегти! Хто-бо знаходить мене, той знаходить життя, і одержує

милість від Господа. А хто проти мене грішить, ограбовує душу свою; всі, хто мене ненавидить, ті смерть покохали!» (Прип. 8:1-36). Моральне кредо цієї чудової оди на честь мудрості полягає в словах: «Страх Господній – лихе все ненавидіти». І відразу ж подається пояснення того, що є зло: «Я [мудрість] ненавижду пиху та гордість, і дорогу лиху та лукаві уста!».

На додаток до цього ще в пролозі до своєї книги Соломон написав: «Страх Господній – початок премудрості» (Прип. 1:7).

Ці слова ми знову побачимо в одному з розділів його книги, причому з важливим смисловим розширенням: «Страх Господній – початок премудрості, а пізнання Святого – розум» (Прип. 9:10). Таким чином, мудрість може налагодити внутрішній моральний механізм у людині, але є чотири умови.

По-перше, людина повинна зненавидіти зло. Проте це несправедливо і недостатньо, якщо ми ненавидимо тільки те зло, яке роблять нам, і зовсім не помічаємо інше зло – те, яке завдаємо ми. Тому першодусім потрібно зненавидіти зло в собі, у своїх думках, намірах, словах і вчинках. Проте зробити це немає можливості, доки ми не дозволимо Богу «розбити на скалки» нашу гордість і не припинимо зарозуміло шукати зло поза власним «я». «Бо зсередини, з людського серця, – навчав Ісус, – виходять злі думки, розпуста, крадіжки, вбивства, перелюб, захлапність, лукавство, обман, безсоромність, заздрість, богозневага, гордощі, безумство. Усе це зло зсередини виходить і людину опоганює» (Марка 7:21-23). Чесний погляд, кинутий у надра своєї моральної сутності, і стане першим серйозним кроком у налаштуванні годинника пізнання добра і зла.

По-друге, слід визнати, що страх Божий володіє, безумовно, цілющою властивістю для людини. Страх Божий означає вшановувати Господа, вирватися з рамок своїх примітивних оцінок і ширше поглянути на речі. Тільки так, завдяки страху Божому, нашому духовному зору повернеться гострота, мисленню – ясність, рухам – точність. А це вже немало для вирішення завдання, поставленого перед нами, – полагати моральний годинник так, щоб людина чинила праведно, уникаючи зла і роблячи добро.

По-третє, здобуття мудрості та «пізнання Святого» – це одне й те ж саме. Мудрість ніколи не ходить сама і ніколи не представляє себе у формі безжиттєвої теорії. Вона завжди приходить як живе життя, як дихання живого Бога. Найкращим одягом, у який Бог коли-небудь вбирав Свою мудрість, стали тіло і кров Ісуса Христа. Він став для нас «мудрістю від Бога, праведністю, освяченням і викупленням» (1 Кор. 1:30). Мудрість Христа виявлялася в Його позиції, у вчинках. Тому пізнати мудрість Христа означає здобути Його розум і волю. І хто здобуде це, той здобуде все.

По-четверте, мудра людина – це людина, мудра в повсякденному житті. Для цього нам і запропонована мудрість у вигляді Заповідей Божих. Нічого іншого, що було б практичніше, життєвіше, достовірніше, нема. Знання Закону Божого, пам'ять про нього та любов до нього – усе це єдиний засіб, який допомагає нам відрізнити добро від зла. Ніякі національні, культурні, соціальні чи політичні погляди не повинні виступати в ролі критеріїв добра і зла. Навпаки, усі вони повинні формуватися за тією ієрархією цінностей, яка міститься в Десяти Заповідях. І блаженний той, хто розуміє це.

ВОНИ ЙШЛИ ПОПЕРЕДУ НАС

Багато пережило людство за свою довгу історію. Багато було допущено

непоправних помилок, через які у цілих поколінь механізм морального часу дав і продовжує давати системні збої. Проте минуло, яким би воно не було тяжким і скорботним, не може слугувати виправданням зла сьогодні.

Крім того, теперішнє успадкувало від минулого не тільки моральні та духовні виклики, але й високі зразки справжньої мудрості. Звідти, з минулого, витікає світло мудрості, надаючи мужності кожному, хто має серйозні наміри жити не за своїми уявленнями, а за мудрістю, яка «від Бога». Така мудрість, пише Яків, «насамперед чиста, потім мирна, лагідна, покірна, повна милосердя і добрих плодів, безстороння, нелукава» (Якова 3:17). На сторінках священної історії, та і не тільки в ній, зустрічається багато духовних людей, котрі своїм моральним подвигом засвідчили, що можна жити мудро. Годинник пізнання добра і зла може показувати точний моральний час.

Мудрість виявив юнак на ім'я Йосип, який відмовився заводити службовий роман з дружиною свого начальника, за що і поплатився чесним іменем і свободою (див. Бут. 39). Мудрість виявив Мойсей, який перед швидкоплинним задоволенням у гріху віддав перевагу стражданню разом з народом Божим, і ту наругу, яка пізніше випала на долю Христа, вважав для себе великим багатством, аніж скарби єгипетські (Євр. 11:25). Мудрість міститься у словах псалмиста, який сказав: «Я б вибрав сидіти при порозі дому Бога мого, аніж жити в наметах безбожності!» (Псал. 84:11). Мудрість виявив милосердний самарянин, який одним своїм жестом істинного співчуття перекреслив суть релігій форм і ритуалів (див. Луки 10:29-37). Мудрість виявили також сонм мучеників, котрі відмовилися цілуватися ногами кесареві і свою вірність високим нормам благочестя поставили вище всіх людських законів. Мудрість проявилася у житті тисяч наших співвітчизників, які за відмову обмовляли своїх близьких поплатилися свободою, а потрапивши до в'язниці, – здоров'ям і навіть життям. Мудрість виявив напівживий в'язень у таборі, який усвідомлював: з'їсти хліб свого товариша – це гріх, і тому не брав чужого. Мудрість виявляє мати, яка жертвує кар'єрою, аби виховати сина гідним членом суспільства, не дармоїдом, не п'яницею чи наркоманом.

Мудрість ніколи не штовхне ближнього в яму, щоб завладіти його майном. Мудрість проявляється в житті людини, котра боїться Бога, а тому не боїться більше нікого.

Отож, підсумуємо: головне – мудрість. Здобуйте мудрість, здобуйте розум. Найточніший час показує лише один годинник – Божий. Зверніть свій розум усередину серця: чи не помічаєте ви в ньому контури Божественного циферблата? Не крутіть гарячково стрілки, намагаючись навмання встановити точний час. Нічого із цього задуму не вийде. Покличте на допомогу Майстра і довірте несправність цього тонкого механізму Йому. Не забувайте Десяти Заповідей. Налагодивши роботу годинника пізнання добра і зла, не ховайте їх. Нехай і інші дивляться на них і коригують свій моральний час. І не забувайте молитися: «Навчи нас лічити отак наші дні, щоб ми набули серце мудре!» (Псал. 90:12).

Юрій Друмі

ДВІ СЕКУНДИ

Три роки тому мене зацікавило питання управління часом. Я ознайомився з книгою Стівена Кові «Сім навичок високоефективних людей», мета якої – навчити управляти своїм часом і життям, не стаючи жертвою обставин. Автор спирається у своїх порадах на біблійні принципи, і це надихнуло мене спробувати втілити в життя прочитане.

...Я переходив дорогу на перехресті. Вдалині з'явився трамвай, який наближався до зупинки. Я вирішив підбігти, щоб встигнути увійти в транспорт. Світлофор показував пішоходам зелений. Я подивився обабіч і рушив з місця.

Раптом з'явилося відчуття, ніби сильна рука зупинила мене і не давала йти вперед. Цієї ж секунди повз мене промчав автомобіль.

Дівчина за кермом білого BMW так захопилася розмовою по телефону, що не відреагувала на сигнал світлофора і не побачила мене.

Перед очима вмиль промайнуло все, що сталося сьогодні до цього моменту. Виходячи на вулицю, я відчував головний біль, проте не надав цьому значення. Узняв навушники, щоб послухати аудіокнигу, і зайшов у ліфт. Зазвичай, виходячи з будинку, я молюся і прошу Божого захисту, але цього разу я вийшов без молитви. Думав про книгу, яку збирався послухати, а коли побачив трамвай, думки зосередилися на ньому. Зрештою, втратив пильність. Проте Господь виявив милість, незважаючи на мою легковажність.

Він не дав мені надіти навушники, а коли я біг на трамвай, зробив так, щоб я почув звук машини, і зупинив мене.

На дві секунди затримав мене Бог, аби вберегти від нещасного випадку. Я був за дві секунди від смерті...

Однак ця історія не про беззаконня на дорогах, а про любов нашого Бога.

Я виявив недбалість, знехтував молитвою, а Він не відвернувся від мене. Ще я вдячний Богу за те, що Він спонукав провести з Ним час уранці. Постійне спілкування з Богом дає Йому право діяти в нашому житті та зв'язує руки сатані.

Сучасна людина скаржиться, що не вистачає часу, мудрості, як правильно його розподіляти і більше встигати. Сатана з великою завзятістю занурює людей у метушню, спонукаючи витратити час на беззмістовні розмови, несуттєві справи та розваги. Можу з упевненістю сказати, що вранішні години, проведені з Богом, і час, який ми жертвуємо на служіння, допомагають організувати наше життя і стати щасливішими та успішнішими.

Ні гроші, ні вплив, ні безліч отриманих знань і вмінь – ніщо не може нас спасти і зробити мудрим в управлінні часом, окрім Бога!

Артем Полонка

ДВА ЖИТТЄВО ВАЖЛИВІ УРОКИ

Якщо людина бажає очиститися, облагородитися і приготуватися до життя в небесних оселях, їй потрібно засвоїти два уроки: урок самопожертвування і урок самовладання. Одним ці уроки даються легше, ніж іншим, бо Господь навчає їх простим методом, м'яко і з любов'ю.

Іншим необхідно вчитися повільно, через страждання, щоб вогонь очищення звільнив їхні серця від гордині та самовпевненості, від земних пристрастей і себелюбства, щоб явилася істинне золото характеру і по благодаті Христовій вони стали переможцями.

Божа любов зміцнить душу, і завдяки заслугам Христової крові ми зможемо залишитися неушкодженими у вогні спокус і випробувань; але ніхто не зможе нам допомогти, окрім Христа – нашої Праведності, Котрий

зробився для нас премудрістю, і освяченням, і викупленням.

Істинне освячення – це любити Бога всім серцем, непорочно ходити, дотримуючись Його Заповідей і постанов. Освячення – це не емоція, а небесний принцип, що підпорядковує всі пристрасті і бажання владі Духа Божого; і здійснюється воно через нашого Господа і Спасителя.

Неправдиве освячення не прославляє Бога, але веде тих, що вважають себе освяченими, до підвищення і прославляння самих себе. Будь-який наш досвід, радісний чи скорботний, котрий не відображає Христа і не вказує на Нього як на Джерело всієї премудрості, не є істинним християнським досвідом.

Коли Божа благодать насаджується в душі Святим Духом, її володар стає покірливим духом і починає шукати

товариства тих, хто говорить про небесне. Тоді Дух вказує нам на Христа і те, що належить Йому, прославляючи не одержувача, а Подателя. Тому, якщо ви маєте священний світ Христа в серці, ваші уста наповняться хвалою і подякою Богові. Ваші молитви, ваше виконання свого боргу, ваше людинолюбство, ваше самозречення не будуть темою ваших роздумів або бесід, але ви звеличуватимете Того, Хто віддав Себе за вас, коли ви були ще грішниками. Ви говоритимете: «Я віддаю себе Ісусові. Я знайшов Того, про Кого писали Мойсей в законі та пророках».

Вихваляючи Господа, ви набудете дорогоцінного благословення, і вся хвала і слава за зроблене через вас будуть віддані Богові.

Е. Уайт

СКОЛЬКО ОТТЕНКОВ КРАСНОГО

Сколько оттенков красного
В пламени дня осеннего...
Не передаст поэзия
Иль полотно холста.
Разве возможно выразить
Чудо рукой художника?
В красках шедевра Божьего –
Вечная красота.
Не уничтожит временем
Этого вдохновения.
Силу и власть знамения
Осень дала цветам:
Всюду, во всем, что видимо, –
Жертвы Христовой истина.
Кистью багряной вписано,
Как в белизну листа,
Вечное Евангелие,
Сердцу в напоминание:
Красный – как цвет страдания,
Красный – как знак креста.
И багряница брошена...
Клены огнем объаты –
Раны Творца распятого
Вижу я тут и там.
Руки Его пронзенные,
Лоб весь исколот тернами,
Чаша скорбей безмерная,
Муки вся полнота.
Страстное искупление
Подвигом вечным сделалось,
Чтоб, наконец, рассеялась
Душ людских темнота...
Как же переполняется
Сердце благодарением!
Сила любви – в прощении,
Истина так проста!
Я наслаждаюсь осенью,
Сколько оттенков красного!
Всюду Христа распятого
Милость и доброта.
Если б в палитре Божией
Больше цветов не стало бы,
Мне бы хватило алого –
Цвета крови Христа.

Н. Лупан

МУДРІСТЬ

- Учителі лише відчиняють двері, далі ви йдете самі.
- Як би сильно не дув вітер, гора перед ним не схилиться.
- Друга без вад не буває; якщо шукатимеш ваду – залишишся без друга.
- Твій дім там, де спокійні твої думки.
- У тих, хто здатний червоніти, не може бути чорного серця.
- Людина, яка змогла зрушити гору, розпочинала з того, що перетягувала з місця на місце дрібні камінчики.
- Найкращий час, щоб посадити дерево, був двадцять років тому. Наступний найкращий час – сьогодні.
- Ніхто не повертається з подорожей таким, яким він був раніше.

НАЙТАЄМНИЧИШИЙ СЕКРЕТ ІСТОРІЇ

ПРОДОВЖЕННЯ

Три моменти, які стосувалися майбутнього ранньої Церкви, непокоїли Павла:

1. Опозиція ззовні. Апостол порівнював зовнішню опозицію з лютими вовками, які не щадять отари. Павло передбачає сурове переслідування, яке розпочав сатана з метою зруйнувати Церкву.

2. Але зовнішнє переслідування, передбачене Павлом, – ніщо в порівнянні з тим, якою загрозою для Церкви є відступництво зсередини. Він говорив: «І з-поміж вас самих постануть мужі...» (Дії 20:28-31). З'являться ті, хто перекрутить істину. Слово «перекручувати» означає «змінити справжнє значення» (гр. "діастрефо" – "спотворювати, викривляти, відводити в сторону"). Павло захищав чистоту віри, але він знав: відступництво прийде. І так воно сталося. Павло писав солунянам: «Хай ніхто вас не ошукає жодним способом. Бо раніше має прийти відступлення та виявитися людина беззаконна, син погібелі» (2 Сол. 2:3).

3. Наближення відступництва. Іншими словами, мине трохи часу, коли зрада проникне до Церкви.

Поміркуймо про це детальніше. Павло використовує грецьку мову, говорячи про відступництво, яке означає «відлучення», або відхід від чистоти віри. Павло попереджає, що відхід

вчинить «людина беззаконна (або гріха)», «син погібелі». Словосполучення «син погібелі» лише один раз зустрічається у Святому Письмі: в описі Юди Іскаріота. Юда зрадив Ісуса, видаючи себе за друга. Він використав знаки любові й захоплення, зраджуючи свого Господа й Спасителя.

Павло використовує словосполучення «син погібелі» у змалюванні відступництва. Він робить це з метою показати, що ця сила може мати ті ж самі характерні риси, які були проявлені в Юдою Іскаріотом. Іншими словами, ця сила здатна зрадити сутність Євангелія, використавши всі зовнішні форми й обітничі вірності. Здійснювати це буде «людина, котра не визнає закон», і видає себе за Божу людину.

Але повернімося до книги Даниїла. У 8 розділі Даниїлові явилася фігура, схожа на маленький ріг, яка «набирала силу», «кидаючи правду на землю» (Дан. 8:12).

Велика боротьба впродовж багатьох століть не могла бути лише битвою між релігією та безвір'ям. Це була боротьба між істиною і неправдою. Опозиція ззовні могла очистити й зміцнити Церкву. Ворог – «син погібелі» – міг успішно працювати зсередини, щоб заперечити істину й використати Божу Церкву для поширення неправди.

Даниїл пише: «І він буде говорити слова проти Всевишнього, і буде думати позмінювати свята та права, і вони віддані будуть у його руку аж до одного часу, і часів і половини часу» (Дан. 7:25).

Таким чином, відступництво всередині християнської Церкви якоюсь

мірою було спробою підірвати авторитет Бога.

Як ми вже знаємо з попередньої статті, авторитет Бога обумовлений Його статусом Творця й Вседержителя Всесвіту, у тому числі й нашого світу. Згадаємо, що писав Його учень Іван: «Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду! Поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод!» (Об'явл. 14:7).

Отже, право Бога вимагати поклонятися Йому й виконувати Його Закон обумовлене тим, що Він створив світ і людство. Проте Даниїл пише, що сила і наміри маленького рога іноді будуть настільки зухвалими, що узурпуватиме владу Бога й «буде думати позмінювати свята та права» (Дан. 7:25).

Права, про які тут ідеться, – це не просто людські права. Людські закони автоматично змінюються, коли одне царство приходить на зміну іншому. Таким чином, пророцтво стосується духовних законів Всевишнього. Втручатися в них – це насправді говорити проти Всевишнього.

Як ми вже зауважили, зміна Закону – це суперечність зі словами Ісуса. Він сказав: «Не думайте, що Я прийшов відмінити Закон або Пророків. Я не прийшов відмінити, але сповнити. Запевняю вас: доки будуть існувати небо й земля, жодна йота, жодна риска із Закону не зникне – все збудеться» (Матв. 5:17,18).

Закон Божий буде існувати доти, доки будуть існувати небо і земля. Применшення значення цього Закону, приниження його авторитету чи спроба змінити Божі Заповіді просто неприпустимі. Однак Біблія ясно дає зрозуміти, що влада маленького рога наважиться зробити це. Так це насправді і сталося.

Звичайно, не всі всередині Церкви прийняли відступництво. Ті, хто відмовився, зазнавали гоніння. «Пригнобить святих Всевишнього», – пише пророк (Дан. 7:25). Це може стосуватися тільки релігійного переслідування, яке, як підтверджує історія, мало місце.

Звернімо увагу на те, про що далі йдеться в 25 вірші: «...буде думати позмінювати свята та права» (Дан. 7:25). Це послання на свята цікаве й важливе (буквально з оригіналу: «матиме намір відмінити у них святкові часи і закон»). Відразу спадає на думку, що єдиним посланням на час у Законі Божому є щотижневий святий день. Як ми вже знаємо, субота, освячений Богом день, є постійним нагадуванням про Нього як Творця. Бог відпочивав у суботу, Він благословив її й затвердив. Вона була встановлена в Едемі, і її дотримувалися там.

Ісаєа говорить: «І станеться, кожного новомісяччя в часі його, і щосуботи за часу її кожне тіло приходитиме, щоб вклонитися перед обличчям Моїм, говорить Господь» (Ісаї 66:23).

Питання в тому, який закон влада маленького рога «думає змінити»? Чи була субота, про встановлення якої сказано в Законі Божому, коли-небудь змінена? Якщо так, то як і коли?

У попередній статті ми визначили, що суботи дотримувалися й святкували ранні християни як щотижневий день відпочинку та поклоніння. Церква продовжувала поклонятися в суботу до кінця першого століття. Але на початку другого століття деякі християни добровільно почали відзначати день розп'яття. Вони відзначали день розп'яття, який збігався з днем юдейської Пасхи. Але внаслідок декількох християнських повстань проти Риму євреї ставали дедалі менш популярними, а незадоволення ними поширювалося й на християн, яких сприймали як єврейську секту. Святкування єврейської Пасхи на згадку про розп'яття багатьма сприймалося як ще більша ідентифікація християнства з юдаїзмом. Тому деякі християни вирішили змінити і цей стан речей.

Єпископ або «папа» християнської Церкви в Римі Сікст розпочав процес, унаслідок якого день поклоніння був перенесений із суботи на неділю, і переконали християн святкувати день воскресіння, який припадав на неділю, замість дня розп'яття. Спочатку це свято відзначалося не кожного тижня, а раз на рік. Перенісши день святкування на неділю й пов'язавши його

з воскресінням, християни тим самим відділили себе від юдеїв.

Сталося так, що свято воскресіння збіглося з римським святом на честь сонця. Сонцопоклонники нічого не мали проти християнського свята, яке проводилося в день сонця. Таким чином, Сікст, надихнувши християн святкувати воскресіння в перший день тижня, змусив їх ушановувати день сонця.

Наступна важлива дія в цій драмі розгортається до 200 року після Р. Х., коли папа Віктор насильно ввів щорічне святкування воскресіння в неділю. Згідно з його наказом, єпископи, які не підкорилися його розпорядженню, були відлучені від Церкви. Цей декрет, що примушував дотримуватися неділі, був використаний єпископом римським, щоб узяти Церкву під свій контроль. Сократ пізніше написав: «Хоч майже всі церкви в усьому світі звершують святе таїнство щотижня по суботах, усе ж такі християни Александрії та Риму, беручи до уваги деякі давні традиції, припинили робити це». Давня традиція – це, безсумнівно, надання особливого значення вшануванню неділі Сікстом і Віктором.

Перший закон, що встановив неділю як день відпочинку, був виданий імператором Костянтином у березні 321 року після Р. Х. Його декрет проголошував: «У святий день сонця нехай усі посадові особи й люди, які мешкають у містах, відпочивають, і нехай усі майстерні будуть зачинені. У сільській місцевості люди, які зайняті сільським господарством, можуть вільно й законно продовжувати свої заняття» (SDA Source Book, р. 999). Філіп Шафф зробив із цього приведу дуже важливе зауваження: «Закон Костянтина про неділю не підлягає перегляду. У цьому законі немає жодного посилання на Четверту Заповідь або на воскресіння Христа. Крім того, він навмисне звільняє сільські райони ... християн і язичників, які звикли святкувати ці дні; Костянтин поєднав ці дні, віддавши перевагу неділі» (там само, с. 999, 1000).

Рух відступництва, передвіщений Павлом і Даниїлом, набирив сили. Папа Феодосій I заборонив судові процеси в неділю та ввів ще одне правило, яке й у наші дні дуже поширене в західному світі: «Ніхто не може вимагати сплати державного чи особистого боргу в неділю». Папа Феодосій II у 425 році після Р. Х., приділивши більшу увагу спортивній активності людей, заборонив усі розваги, циркові, театральні вистави в неділю. А третій Орлеанський синод у 538 році після Р. Х. заборонив усі роботи в сільській місцевості в неділю. Так поступово день сонця увійшов до християнської церкви й став днем відпочинку для більшості християн. Час був змінений! (див. SDA Source Book, р. 1001, 1002).

Проте традиція піднеслася над Словом Божим. Слово Боже провістило, що відбудеться в разі спроби змінити Закон Божий і піднести над ним традицію. Історичні архіви підтверджують це. Отож, щоб зрозуміти істину Бога, потрібно вивчати Його Слово. Слово Боже, хоч і написане тисячі років тому, відкриває непідвладні часу істини, які нині застосовуються в нашому житті.

Марк Фінлі

ТВ-програма на жовтень (02.10 – 08.10)*

НЕДІЛЯ
2 жовтня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – 1 життя
08:20 Guten Morgen
08:30 Так говорить Біблія
09:00 ...є Любов
09:30 Так промовляє Біблія
10:00 Готовим вместе
10:20 Диагноз: здоров'є
10:40 Є проблема
11:10 В контексті
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:15 Музична скринька
14:00 ЛоМастер
14:20 Так говорить Біблія
15:00 Сила одного
15:50 ЧП+
15:50 ...є Любов
16:20 Дорогами християнства
17:00 2Я – 1 життя
18:00 Так чи інакше
19:00 ДЖЕМ
20:00 Диагноз: здоров'є
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті надії
21:30 Сила одного
22:00 Удивительный мир Библии
23:00 Удивительные факты

ПОНЕДІЛОК
3 жовтня

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами християнства
07:00 Ранок надії
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Удивительные факты
11:00 Ранок надії
12:00 Познавая непостижимое
12:30 Загадки древних рукописей
13:00 Удивительный мир Библии
14:00 Малюваки
14:20 Удивительные факты
15:20 ...є Любов
16:00 ДЖЕМ
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Вопрос служителю церкви
18:00 Загадки древних рукописей
18:30 Непростое состояние

19:00 Є проблема
19:40 Под абажуром
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 Так говорить Біблія
21:30 Вопрос служителю церкви
22:00 В контексті
23:10 Інша сторона

ВІВТОРОК
4 жовтня

06:00 ЧП+
06:15 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Диагноз: здоров'є
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок надії
12:00 Познавая непостижимое
12:30 Семинар по книге Откровение
13:00 Музична скринька
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Дорогами християнства
15:00 Земля обетованная
15:30 Диагноз: здоров'є
15:50 Вісті надії
16:10 Так говорить Біблія
16:40 ЧП+
17:00 В контексті
18:00 Семинар по книге Откровение
18:30 Непростое состояние
19:00 Удивительные факты
20:00 Помолитесь за меня
20:50 Вечірні історії
21:00 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
21:40 О вечном
22:00 2Я - 1 життя
23:00 Помолитесь за меня

СЕРЕДА
5 жовтня

06:00 В контексті
07:00 Ранок надії
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Познавая непостижимое
12:30 Иудаизм и христианство
13:00 ДЖЕМ
14:00 ЧП+
14:20 2Я - 1 життя

15:00 Мозаїка батьківства
15:20 Інша сторона
16:00 Помолитесь за меня
17:00 Удивительный мир Библии
18:00 Иудаизм и христианство
18:30 Непростое состояние
19:00 Ангели надії
20:00 Біблія продовжує говорити
20:30 Вопрос служителю церкви
20:50 Вечірні історії
21:00 Мозаїка батьківства
21:20 Дорогами християнства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Ангели надії

ЧЕТВЕР
6 жовтня

05:45 Богослужение в храме на Подоле
07:00 Ранок надії
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Ангели надії
11:00 Ранок надії
12:00 Познавая непостижимое
12:30 Иудаизм и христианство
12:50 Удивительные факты
13:40 Музыка в моей жизни
14:10 Дружболандия
14:30 Вісті надії
15:10 Лома Линда 360°
15:40 Десять Заповедей
16:00 Ангели надії
16:40 Інша сторона
17:30 Вопрос служителю церкви
18:00 Иудаизм и христианство
18:30 Непростое состояние
19:00 Сила одного
19:30 Так говорить біблія
20:00 Помолитесь за меня
20:50 Вечірні історії
21:10 2Я – 1 життя
22:00 Так чи інакше
23:00 Помолитесь за меня

П'ЯТНИЦЯ
7 жовтня

06:00 Guten Morgen
06:10 Мозаїка батьківства
06:30 Біблія продовжує говорити
07:00 Ранок надії
08:00 Непростое состояние

08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Познавая непостижимое
12:30 Иудаизм и христианство
13:00 2Я – 1 життя
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Інша сторона
15:00 Познаем истину
16:00 Помолитесь за меня
17:00 ДЖЕМ
18:00 Удивительные факты
18:50 В контексті
19:35 Так промовляє Біблія
20:00 Счастливой субботы
20:50 Вечірні історії
21:00 Ангели надії
22:00 Познаем истину
23:00 Счастливой субботы

СУБОТА
8 жовтня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
07:50 Так промовляє Біблія
08:20 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
11:00 10 дней в верхней горнице
11:30 Богослужение в храме на Подоле
12:50 Біблія, як вона є
13:00 Ангели надії
14:00 Музична скринька
14:40 О вечном
15:00 Богослужение в храме на Подоле
16:30 Музыка в моей жизни
17:00 Є проблема
17:30 Вопрос служителю церкви
17:50 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
18:30 Інша сторона
19:10 Біблія, як вона є
19:20 Дорогами християнства
20:00 Так промовляє Біблія
20:40 Под абажуром
21:00 Удивительный мир Библии
22:00 Вопрос служителю церкви
22:20 Я и мой характер
22:40 Вісті надії
23:00 Біблія продовжує говорити
23:40 Мозаїка батьківства

НОВИЙ
СЕЗОН

ПРОЕКТ ПАРТНЕРСТВА

АНГЕЛИ
НАДІЇ

СЕРЕДА 19:00

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ

SMART TV

ASTRA 4A

LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ

НА МОБ.ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
і пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

HOPE.UA

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

Новий сезон

Вівторок
22:00Два "Я"
одне життя

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до програми.

50 грн*

Вкус здоровья
(выпуск третий)

8 передач і 15 рецептів:
1. Мистецтво випічки. 2. Не просто каша. 3. Овочевий калейдоскоп.
4. Оце так фрукти! 5. Корисні бобові.
6. Жири – "за" і "проти". Страви з авокадо. 7. Десерти дитячими руками.
8. Плануємо разом (обід).

Мова: російська

46 грн*

Вихід поруч. «Повернення з пекла», «Усе в Його руках», «Новий погляд»

Олег мечтал заниматься велоспортом, но в жизни все произошло по-другому. Он попробовал все: от алкоголя до тяжелых наркотиков. Людмила потеряла родителей, а вскоре заболела неизлечимой болезнью...

Мова: українська, російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

ВОНИ БУЛИ ТОГО ДНЯ НА ГОЛГОФІ

ПИЛАТ

Майже два тисячоліття тому вранці пасхального дня Пилата несподівано розбудили. Він квапливо одягнувся і зайняв своє місце в кріслі судді. Були пасхальні дні, і лідери юдеїв не хотіли входити в його покої, щоб не занечиститися. Можливо, Пилат був трохи стривожений, але він уже навчився жити серед юдеїв. Найімовірніше, він велів винести крісло правителя на ганок. Навколо нього зібралися первосвященники, книжники та старійшини. На середину вивели Засудженого. Пилат і люди навколо нього добре знали один одного! Між ними ніколи не існувало взаємної симпатії.

Пилат, як оповідає переказ, був найманцем. Він виріс у військових таборах, тож вирішив присвятити себе військовій кар'єрі. Його хоробрість і відданість привернули увагу кесаря. Коли в Пилата з'явилася можливість вибору, він попросив призначити його на посаду намісника в Юдеї. Він добре усвідомлював, що якщо не зможе устояти тверду позицію, то його кар'єрі буде покладено край. Проте навіть те, що він міцно тримав руку Риму над однією з провінцій, яка не хотіла піддаватися владі імперії, могло задовольнити лише малу частку його амбіцій.

Цього ранку Пилат мав виступити в ролі судді. Римські солдати стояли навколо, готові виконати його вирок. Він опинився віч-на-віч з Тим, про Кого так багато чув. Кожна людина в Юдеї знала про Ісуса. Він зціляв сліпих і кульгавих і навіть Своїм словом повертав до життя померлих. У селищах, якими Він проходив, усі хворі отримали зцілення. Ім'я Ісуса з Назарета було на язичку у кожного. Навіть солдати Пилата говорили про те, що сказав і зробив Цей Чоловік. Спочатку Пилат боявся, що Він зробить якісь дії, які можна буде розцінити як повстання проти влади Риму. За Назарянином слід наглядати! Але потроху правитель почав усвідомлювати, що Його природа, вчення, діла і саме Його існування спростовує всілякі підозри.

І ось тепер Пилат зіткнувся з Ісусом віч-на-віч. Вороги, наче зграї псів, оточили бранця. Його обвинувачі шукали найменший привід, щоб знищити його. Гордовитий, цинічний Пилат запитав: «Які звинувачення ви висуваете проти Нього?» Священники поспішно відповіли: «Якби Він не був винен, то не був би тут. Він претендує на те, що Він – Цар!» Пилат повернувся до Ісуса і спитав: «Чи Ти юдейський Цар?», на що Ісус відповів: «Ти кажеш!» (Матв. 27:11).

Щось у голосі Ісуса, у Його зовнішності та манерах, у тій спокійній впевненості, з якою Він тримався, мабуть, подіяло на Пилата. Він вивів Назарянина з двору і розмовляв з Ним наодинці про Царство істини. Ця розмова вразила Пилата. Христос також ставив йому запитання. Він поцікавився у Пилата: «Ти питаєш, тому що сам хочеш про все дізнатися чи тому, що хтось уже поспішив повідомити тобі про Моє діяння і Моє Царство?» Самолюбство Пилата було уражене. «Твій власний народ не вірить

Тобі, – заперечив він. – Як Ти можеш очікувати, що я повірю Тобі? Чи знаєш Ти, що я можу або стратити Тебе, або відпустити?» Назарянин спокійно відповів: «Ти не можеш зробити Мені нічого, що не було б визначено згорі». Вражений Пилат запитав: «Чи Ти Цар? І чому тоді Ти тут?» І Христос промовив: «Моє Царство не в цьому світі. Якби це було так, Мої слуги захистили б Мене». «Тоді Пилат Його запитав: То Ти Цар? Ісус відповів: Ти сам кажеш, що Я Цар. Я для того народився і для того прийшов у світ, щоб свідчити про істину. Кожний, хто від істини, слухає Мого голосу. Каже до Нього Пилат: А що таке істина? І сказавши це, він знову вийшов до юдеїв і заявляє їм: Жодної вини я в Ньому не знаходжу» (Івана 18:37, 38). Зазвичай він мав справу з людьми, яким не було відоме таке поняття, як чесність. Усвідомлюючи, що Ісус – це Особистість, Котра далеко виходить за рамки його розуміння, Пилат повернувся в суддівське крісло і спробував зробити все можливе, щоб звільнити бранця. Однак при такому повороті подій юдейські начальники залишалися ні з чим. Пилат відчув, що зайшов у глухий кут. Весь цей час Ісус стояв перед ним мовчки.

Свого часу у відповідь на молитву Христа з небес був посланий ангел. Дружині Пилата уві сні явилася сцена суду. Їй було дано зазирнути в далеке майбутнє і побачити Ісуса Христа, Царя царів і Господа над панами, що повертається на Землю у славі. Вона могла спостерігати суд Всемогутнього, Котрий був засуджений її чоловіком! Жах охопив її серце. Вона негайно написала листа, і посланець доставив його прокуратору. Пилат з трепетом прочитав про те, що відчула його дружина. Ми ніколи не дізнаємося, про що він думав тоді, все більше і більше схилившись до того, щоб звільнити засудженого.

І в такій ситуації Пилат зробив першу фатальну помилку. «Я можу наказати бичувати Його, – запропонував він, – і потім відпустити». Прокуратор уже вирішив, що не знайшов провини у Підсудного. Проте йому здавалося, що фізичні покарання і сам вид крові можуть задовольнити священство! Бичування тоді широко практикували, і воно призводило до того, що нерідко людину би́ли мало не до смерті. Багато хто навіть вмирав після цього покарання. Людей бичували батогами, зробленими із кількох довгих смуг шкіри, унизаних шматочками свинцю і прикріплених до міцної рукояті. Бичування застосовували для покарання за певні види злочинів. В'язня прив'язували до стовпа. Кат настільки вправно орудував батогами, що кінець обвивався при ударі навколо живота.

Прокуратор мав право зупинити побиття до того, як воно закінчиться трагедією.

І ось ті, хто бажав Ісусові смерті, невідривно стежили за кожним ударом батога. Ні крик, ні стогін не зрівнялися з Його губ. Жодного звинувачення на адресу ворогів і жодного слова, що викриває несправедливість, не було

сказано Сином Божим. Коли все було завершено, вартові перерізали мотузки, якими Він був прив'язаний до стовпа. Можливо, Ісус знепритомнів і впав додолу. Коли Його привели до тям, Йому знову довелося постати перед прокуратором.

Пилат і раніше бачив багатьох людей у настільки ж скрутному становищі. Він бачив, як вони страждали, спостерігав за ними, коли їх звинувачували. Для нього душі злочинців були відкритою книгою. Проте Пилат ніколи не зустрічав нікого подібного до Цього Чоловіка. І він усе більше схилився до того, щоб відпустити Його.

Пилат відіслав Ісуса до Ірода, марно сподіваючись ухилитися від відповідальності, але тепер він знову стояв перед необхідністю прийняти рішення. І тут рятівна думка промайнула в голові прокуратора. Існував звичай – на свято Пасхи милувати одного з в'язнів. Пилат думав, що оскільки Христос – земляк юдеїв, то вони будуть раді відпустити Його на волю. Утім, юдейським лідерам ця пропозиція не підходила. Потім Пилат подумав про іншу справу – справу Варавви, який був засуджений одночасно за підбурювання до заколоту і вбивство. Він вирішив, що якщо поставити їх двох поруч, то народ, безумовно, вибере Ісуса. Проте крик: «Варавву!» зруйнував усі його надії! Як вони могли обрати вбивцю і заколотника замість Того, Хто дає життя і проповідує праведність?! Проте народ вимагав звільнити Варавву і розп'яти Ісуса. «Розпни, розпни Його!» Крики натовпу лунали доти, доки Пилат не залишив будь-яку думку про добро і справедливість.

Двоє в'язнів були абсолютно протилежними за характером. Один був убивцею, інший – Тим, Хто дарує життя, один був бунтарем, інший – Виконавцем Закону. Один був злодієм, інший – Царем Усесвіту. Один був грішником, інший – Жертвою за гріхи. Вони стояли поруч. Пилат відчув глибоке презирство, коли юдеї вибрали Варавву, і вигукнув: «Принесіть мені чашу!» Він сподівався, що цією символічною дією зніме із себе відповідальність за те, що відбувається. Пилат хотів, щоб вина за його нерішучість впала на книжників і фарисейів. Насправді ж це означало тільки те, що вину за смерть Христа він поклав на себе. Пилат прийняв рішення відпустити Варавву. Суперечливі думки і почуття оволоділи прокуратором, коли він пішов снідати.

Понтію Пилату було дано право розпоряджатися життям і смертю людей. Якби він проявив твердість духу, то міг би звільнити Невинного. Та ще раніше, катуючи Його, він виявив свою слабкість і тепер не міг протистояти нападкам юдеїв. «Цей Чоловік говорив, що Він Цар. Будь-яка людина, що проголошує себе царем, не може бути другом кесаря». Пилат знав, що все його майбутнє залежить від прихильності кесаря. І зараз його амбіції, усі його прагнення, його становище, здавалося, залежали від того, як він вчинить з невинною Людиною. Пилат наказав знову бичувати Ісуса. Потім Христос, побитий, закривавлений, зодягнений у багрянцю, у терновому вінку, постав перед ним у всій величчі Свого смирення. Кожен з присутніх на цьому судилищі знав, що Він не винен. Пилат також був упевнений, що на Ньому не було провини. І все ж прокуратор кивнув солдатам. Принесли хрест, й Ісуса повели до місця страти. Саме за наказом Пилата напис на хресті говорив про те, що Ісус є Царем Юдейським, а не свідчив про Його «вину». Написано ж було на трьох мовах – грецькою, єврейською і латинню, щоб кожен міг прочитати. Будь-хто міг бачити, що Ісус хотів проголосити Себе царем.

Пилат міг в одну мить припинити це знущання. Та оскільки він відчував, що, вчинивши так, як велить сумління, його великі плани на майбутнє можуть залишитися нереалізованими, що він може втратити своє високе становище, то дозволив обставинам взяти верх над справедливістю.

Через кілька років Пилат був усе ж зміщений із посади. Він перейшов усі межі, принижуючи і нехтуючи юдейськими правителями. Після кількох безглузких і невинувато жорстоких акцій самаряни повстали проти правління Пилата. Він був відкликаний у Рим, але ще до того, як він туди прибув, імператор Тіберій помер. Пилат був позбавлений усіх почестей і зміщений з посади. Переказ стверджує,

що запроторений на заслання і зломлений духом Пилат наклав на себе руки.

Для нас Пилат – один з тих, хто причетний до смерті Господа. Він віддав перевагу минулим негайним цінностям, замість Вічної Істини та Вічної Праведності. Пилат понад усе цінував свою дружбу з кесарем і віддав на розп'яття Сина Божого. Він проміняв завтра на зараз. Недовговічні почесті, славу, привілеї – усе це він купив ціною відкинутої істини, ціною потоптаної справедливості, жорстокими і безглуздими глузуванням над правдою. Зробивши такий вибір, Пилат втратив усе: і благополуччя, і владу, і своє високе становище. Зломлений, принижений, назавжди втративши душевний спокій, він не знайшов іншого виходу, крім як звести рахунки з життям.

Щоразу, згадуючи про Голгофу, ми бачимо розп'ятого Ісуса; серцем своїм ми можемо перебувати там, біля підніжжя хреста. У своїй уяві ми можемо побачити Христа, який прийняв на Себе гріхи всього людства. Ми можемо безмежно любити Його, але можемо і не згадувати про Нього і Його велику жертву. Ми можемо прийняти Його як свого Спасителя, віддати себе Йому в радісному послуху, а можемо і відкинути Його.

Запитання Пилата: «Що робити мені з Ісусом, Якого називають Христом?» кожен із нас повинен поставити собі сьогодні. Яке місце займає Він у вашому житті? Чи є Ісус вашим Спасителем, чи це тільки слова? Чи є Він джерелом безмежної любові, чи ж Його образ асоціюється у вас із життям, повним обмежень? Чи стоїть Христос на шляху вашої дружби з ким-небудь? Чи перешкоджає Він досягненню якоїсь заповітної мети? Якщо яке-небудь із цих запитань бере вас за живе, ви нині стоїте на тому ж самому місці, де майже два тисячоліття тому стояв Пилат. Римлянин вважав, що, відкинувши Ісуса, він збереже дружбу із сильними світу цього. Він сподівався, що, прибравши з дороги Назарянина, зміцнить тим самим свої позиції. Пилат вирішив, що, віддавши Христа на розп'яття і дозволивши черні насміхатися над Ним, він швидше досягне світських почестей і привілеїв. Утім, прагнути досягти того, що здавалося йому найціннішим у житті, Пилат сам підписав собі вирок. Такий результат завжди чекає того, хто робить подібний вибір.

Часом ми не розуміємо, як могли люди, які спочатку йшли правильним шляхом, перекреслити безцінний досвід свого життя. Як могли вони забути про Бога? Як могли відкинути, як щось погане, те, що вони знали і мали зробити? Та коли одного разу ми стаємо на неправильний шлях, істина залишає нас. І в такому випадку важко уявити, як далеко ми можемо зайти шляхом гріха. Життя Пилата є яскравою ілюстрацією подібної трагедії. Наприкінці такого шляху кожного чекає безодня, якщо тільки людина не зуміє зупинитися і знайти дорогу назад – до істини.

Сьогодні кожному з нас належить зробити такий самий вибір, як колись Пилату. Ми або схилимося перед Ісусом як перед нашим Господом, або віддаємо Його на розп'яття і в результаті губимо самі себе. «Що робити мені з Ісусом?» – це, молячись, повинен вирішити кожен із нас. Скажіть Йому: «Царю моєї душі, сьогодні я короную Тебе на царство».

Л. Хардінг

КОЛИ СЛІПА НАВЧАЄ ЗРЯЧИХ

27 червня 1880 року народилася Хелен Келлер, відома американська письменниця, лектор, політична активістка і сліпоглухоніма жінка.

Ніхто ніколи не дізнався би про найбагатший внутрішній світ Хелен, якби не її вчителька Енн Салліван.

Вона навчила дівчинку виражати себе. Її, нездатну чути, говорити і бачити.

Хелен Келлер прожила довге життя, вона змогла написати десятки книг. І практично увесь цей час із нею була її перша і єдина наставниця Енн Салліван.

Мене завжди захоплювали приклади людської самопожертви. Коли одні люди присвячували усе своє життя тому, щоб хтось став людиною з великої літери. Тим, на кому всі ставлять хрест. Кожному з нас варто ознайомитися з біографією Хелен Келлер і подивитися фільм про її життя – «Створивши диво» (або «Сотворившая чудо»).

Ось цитати цієї жінки:

«Світ рухається не лише через потужні імпульси, які дають йому герої, але й завдяки крихітним поштовхам кожної працюючої людини».

«Життя – це дивовижна пригода, а найпрекрасніше життя – це життя, прожите для інших».

«Допоки ми не звикнемо звертатися до Біблії не лише в хвилини нещастя, але й у світлі миті, ми не набудемо цілкового розуміння істини».

«Вищим результатом освіти є терпимість».

«Самотужки ми так мало можемо зробити. Разом ми здатні зрушити гори».

«Багато хто має неправильне уявлення про справжнє щастя. Воно полягає не в потуранні своїм примхам, а у відданості гідній меті».

«Не можна погоджуватися повзти, коли відчуваєш бажання літати».

«Ще жоден песиміст не досягнув таємниці зірок, не відкрив невідому планету і не розкрив перед людським духом нові небеса».

«Наука винайшла ліки від більшості

наших хвороб, але так і не знайшла ліків від найжахливішої з них – байдужості».

«Світ наповнений стражданнями, але він сповнений і бажання їх перемогти».

«Ніколи не опускайте голову. Тримайте її високо. Дивіться світу прямо в очі».

Нехай буде так і у вашому житті!

БІОГРАФІЯ

Що відчуває людина, несподівано осліпнувши й опинившись у цілковитій темряві? Паніку, страх, жах, відчай. А якщо її позбавити ще й можливості чути?

Саме це і сталося з Хелен. Її біографія розповідь, як вона змогла перенести все і не зневіритися. І як незважаючи на всі ці труднощі, вона стала видатним письменником і отримала з рук президента США одну з двох найвищих цивільних нагород – Президентську медаль Свободи.

ДИТИНСТВО

Хелен Келлер народилася 27 червня 1880 р. у містечку Таскамбія в маєтку Айві-Грін, штат Алабама. Її батько був редактором місцевої газети, ветераном громадянської війни з боку жителів півдня.

Хелен народилася цілком здоровою дівчинкою, але після важкої хвороби, яку вона перенесла в півтора роки, дівчинка назавжди осліпла і оглухла.

Дуже скоро дівчинка стала некерованою, і батьки серйозно замислилися над тим, щоб здати її до спеціального закладу. Проте уникнути цієї долі дівчинці допоміг неймовірний збіг обставин. З «Американських заміток» Чарльза Діккенса мати Хелен дізналася про успіхи, яких досягли педагоги в реабілітації сліпоглухонімої дівчинки Лаури Бріджмен. Хелен повезли до Балтімора, щоб показати фахівцям, який підтвердив, що на відновлення зору і слуху розраховувати не варто, але порекомендував звернутися до місцевого фахівця Олександра Грехем Белла.

Винахідник телефону Грехем Белл страждав від розладів слуху, а пізніше зовсім оглух, тому присвятив усе своє життя допомозі глухим дітям. За рекомендацією Белла батьки Хелен написали Майклу Анагносу, директору інституту з проблем сліпих. І невдовзі в сліпоглухонімої дівчинки з'явилася няня на ім'я Енн Салліван.

У дитинстві Енн Салліван майже втратила зір, і її віддали на виховання до притулку для бідних. В інституті Анагноса їй зробили дві операції, вона отримала освіту і стала педагогом. Енн Салліван зробила колосальний внесок у розвиток Хелен Келлер. Їхній зв'язок тривав сорок дев'ять років.

До семи років Хелен жила майже без контакту із зовнішнім світом і здивувалася, тому головним завданням нової няні стало увійти в її довіру.

Енн почала навчати дівчинку тактильного алфавіту, малюючи на її

долоні букви і складаючи з них слова. Хелен досить швидко навчалася, але виникла одна серйозна проблема: вона не могла зв'язати слова з предметами зовнішнього світу.

У квітні 1887 року сталося диво, яке лягло в основу п'єси Вільяма Гібсона «Створивши диво» і однойменного фільму. На прогулянці біля водозабірної колонки Хелен зрозуміла зв'язок між водою і своїм іменем.

За наступні кілька годин вона вивчила ще тридцять слів. Можна вважати, що цього дня вона "народилася наново", але не у звичному нам світі, що складається з фарб і звуків, а у світі букв і слів, які набули реальної, «живої» наповненості.

Хелен переборювала жадою до знань. Вона навчилася читати книги для сліпих, користуватися друкарською машинкою, щоб виражати свої думки.

З дитинства Хелен писала листи, які передають нам сьогодні інтелектуальну і духовну еволюцію її особистості.

До вісімнадцяти років дівчина опанувала латину, грецьку, французьку і німецьку мови.

Довгий час, вивчаючи на дотик артикуляцію співрозмовників, Хелен намагалася навчитися говорити. Їй вдалося домогтися деякої схожості членороздільної мови, яку, на жаль, могли розуміти тільки близькі люди. Торкаючись пальцями губ співрозмовників, вона навчилася розуміти їхню мову. За визнанням самої Хелен, слова поступово набули для неї матеріальних обрисів.

ОСВІТА

1888 року Хелен почала навчатися в школі Перкінса для сліпих, а 1894 року разом з Енн переїхала до Нью-Йорка, де почала відвідувати школу Райта-Хумасона для глухих.

1898 року Хелен і Енн повернулися до Массачусетса. Там дівчина вступила до Кембриджської школи для дівчат. У 1900 р. вона отримала дозвіл на вступ до коледжа Редкліфф. На прохання Марка Твена Генрі Роджерс і його дружина проплатили навчання Хелен в одному з найпрестижніших навчальних закладів. Потім довгі роки вони підтримували її щомісячною стипендією. 1904 року у віці 24 років Келлер закінчила Редкліфф із відзнакою. Так вона стала першою сліпоглухою людиною, яка отримала вищу освіту.

На долю Хелен Келлер припали випробування немислимої складності. Та при цьому, не маючи дару мови і слуху, вона все ж володіла унікальною здатністю заражати жагою життя і творчості інших людей. До Хелен

тягнулися навіть такі знаменитості, як Марк Твен.

УЛЮБЛЕНИЙ ВИХОВАНЕЦЬ ХЕЛЕН

У липні 1937 року Хелен Келлер відвідала префектуру Акіта для того, щоб дізнатися про Хатіко – знаменитого пса породи акіта-іну, що помер 1935 року. Вона повідомила місцевим жителям, що хотіла б завести собаку цієї породи. Через місяць їй подарували собаку на прізвисько Камікадзе-го. Пес невдовзі помер від чуми, після чого в липні 1939 року японський уряд подарував Хелен його старшого брата – Кендзан-го. Вважається, що саме Келлер познайомила Америку з акіта-іну через Камікадзе-го і Кендзан-го. 1938 року був затверджений стандарт породи і проведені кілька виставок акіта-іну, що обірвалися з початком Другої світової війни.

У «Щоденнику Акіти» Келлер написала: «Якщо існував колись "ангел у шкурі", то це був Камікадзе. Я знаю, що ніколи не відчуватиму такої ж ніжності до жодного іншого вихованця. Цей акіта мав усі якості, важливі для мене: лагідність, товариськість і надійність». Нині ця порода також відома під назвою «американська акіта».

ТВОРИ

Попри те, що Келлер не могла писати самостійно, вона є автором семи книг. Одна з них – автобіографічна повість «Історія мого життя» («Story of my life»), видана російською мовою 2003 року.

НАГОРОДИ

14 вересня 1964 року Президент США Ліндон Джонсон нагородив Хелен Келлер Президентською медаллю Свободи, однієї з двох найвищих цивільних нагород США. Померла Хелен Келлер уві сні 1 червня 1968 року, не доживши 26 днів до свого 88-річчя.

Ліка Введенська

НЕРАЗЛУЧНЫЕ

Лишь бы мне с Тобой не разлучиться,
Дорогой Спаситель мой Христос!
В жизни может всякое случиться.
Устоять смогу ль я? – вот вопрос.
Испытанье мчит за испытаньем,
За волной летит опять волна.
До чего ж я слабое создание,
До чего похожа на Петра!
Я тону! А мне б шагать по морю,
По волнам, взирая на Христа.
«Все смогу с Иисусом!» –
В мыслях молвлю,
И ко мне спешит Твоя рука.
Поднимаешь, а в упрек – ни слова,
Для Тебя я – малое дитя.
И ходит учусь несмело снова,
И опять мой взор лишь на Тебя.
Я в Твоих глазах прочла участие
В моей жизни этой непростой.
О Господи! Какое это счастье
Ежедневно быть всегда с Тобой!
Припаду к груди Твоей, рыдая,
Со слезами будет стон и боль.
Как же я жила, Тебя не зная?
А Ты так любил, Спаситель мой!
И сейчас мне душу подкрепляют
Те слова, что Библия дарит,
Они взор мой к небу направляют,
И Твоя любовь меня хранит.
Ветерок в окно мое стучится,
Он с Небес мне восточку принес,
Что с Тобою нам не разлучиться,
Дорогой Спаситель мой Христос!

12 ІДЕЙ, як зберегти сімейні спогади

Чи вмієте ви колекціонувати в пам'яті щасливі миті свого життя? Чи вмієте ви зберігати спогади?

Якщо ні – саме час навчитися! Адже це рідкісне вміння подарує вам безліч приємних емоцій, коли через багато років ви перегортатимете сторінки свого старого сімейного альбому.

Можливо, ці ідеї допоможуть вам створити цілий архів сімейних спогадів!

1. "МУЗЕЙ" ДИТЯЧОЇ ТВОРЧОСТІ

У великій папці або коробці можна зберігати дитячі малюнки, розмальовки, апікації, вироби, «листи»-каракулі.

Чимало батьків похитають головою: якщо все це зберігати, не вистачить місця навіть на горіщі. Що ж, доведеться вибирати найцінніші екземпляри дитячої творчості. Проте вибирати їх варто не лише на власний розсуд.

Деякі роботи особливо цінні для дитини, навіть якщо, на думку дорослих, вони мають не дуже естетичний вигляд.

Не забувайте підписувати дату виготовлення витвору мистецтва та ім'я його автора!

2. АЛЬБОМИ СІМЕЙНИХ СПОГАДІВ

Зберігати фотографії на комп'ютері зручно, проте не так цікаво.

Ми й самі не досить часто переглядаємо ці забуті фотоархіви. Фотоальбом – зовсім інша справа. Спільний перегляд пам'ятних фотографій скрасить ваші сімейні вечори і дружні зустрічі, подарує чарівні спогади і відродить забуті почуття. Згадуйте, обговорюйте, смійтеся і плачте, проживайте щасливі моменти наново! Сторінки альбому сімейних спогадів можна красиво оформити своїми руками і доповнити невеликими підписами.

3. «MEMORIES OF TRAVEL» – СПОГАДИ ПРО ПОДОРОЖІ

Саме так може називатися великий альбом, у якому зберігатимуться предмети, що нагадуватимуть про сімейні подорожі: квитки на потяг, автобус або літак, туристичні карти і путівники, рахунки з кафе і ресторанів, лібрето з театру, квитки в зоопарк, аквапарк, музей або кіно, колекції мушель і кольорових камінчиків, фотографії, дорожні замітки і щоденник подорожей.

4. «МАМИН ЩОДЕННИК»

Регулярно робіть щоденникові записи про життя дітей, у яких можете вносити дані про зміни росту і ваги дитини, її перші досягнення, перші самотійні дії, перші слова, історії, які траплялися з нею, її дотепні фрази. А також власні роздуми про фізичний та інтелектуальний розвиток свого малюка.

Оформити і прикрасити «мамин щоденник» можна власноруч.

Діти ростуть дуже швидко. І спогади про їхнє дитинство щороку ставатимуть дедалі ціннішими як для них, так і для вас.

5. АНКЕТА ІМЕННИКА

Ще одна цікава ідея: щороку в день народження дитини записувати її відповіді на одні й ті ж самі запитання спеціально підготовленої анкети. Скільки тобі років? Який твій улюблений мультфільм? Хто твій найкращий друг? Найцікавіша гра? Улюблена страва? Які подарунки ти отримав до дня народження? Відповіді дитини змінюватимуться з віком!

Буде добре, якщо до заповненої і красиво оформленої анкети щороку додаватиметься фотографія іменинника.

6. ВІДЕОТЕКА

Просто уявіть, як цікаво буде через роки переглядати відеозаписи, на яких зафіксовані ігри ваших маленьких дітей, сімейні зустрічі, розмови і жарти! Навіть короткі фрагменти сімейного відео викличуть у вас сльози радості!

Фільмуйте своє повсякденне життя. Наклавши веселу музику на незабутні відео, ви створите цікаві ролики або навіть документальні фільми, перегляд яких принесе вам неабияке задоволення.

7. СКАРБНИЧКА СПОГАДІВ

Зберігайте в коробках пам'ятні предмети: бирки з пологового будинку, свічки з іменинного торта, шкільні твори, похвальні листи, гіпсові зліпки з ручок і ніжок, улюблені брязкальця, спортивні нагороди й інші цінні для вас речі, з якими пов'язані особливі спогади. У кожної дитини може бути своя «скарбничка спогадів», яку ви зможете подарувати їй на повноліття.

До речі, «скарбничка спогадів» можуть бути не лише дитячими, а й подружніми. Люблячому чоловікові та дружині теж знайдеться, що зберегти на згадку.

8. ГЕНЕАЛОГІЧНЕ ДЕРЕВО

Створення генеалогічного дерева сім'ї – знак поваги до свого роду, людей, які безпосередньо причетні до вашої появи на світ і становлення вас як особистості. А ще прекрасна можливість краще дізнатися історію своєї

сім'ї. Нехай велике генеалогічне дерево з глибоким корінням і розкішною кроною прикрашає стіну вашої вітальні.

9. ЛИСТ ІЗ МИНУЛОГО В МАЙБУТНЄ

Цікава ідея – писати листи в майбутнє, адресовані самому собі, чоловікові, дітям. Вони можуть містити мрії та очікування, спогади, поради і настанови.

Заклейте ці листи і підпишіть дату розкриття, наприклад, через рік, через 10 років, у день повноліття. Вони можуть виявитися посланням, яке зворушить до глибини душі.

10. ІСТОРІЇ З ПЕРШИХ ВУСТ

Частіше розповідайте одне одному цікаві історії, які траплялися з вами й іншими членами сім'ї в дитинстві. Діти обожають слухати про те, що відбувалося з їхніми батьками, сестрами і братами, бабусями і дідусями, коли ті були малими.

11. СІМЕЙНА БІБЛІОТЕКА

Створіть сімейну бібліотеку з улюблених книг – своїх і дітей. У вас не виникне труднощів із виконанням прохання дитини почитати щось перед сном. А коли діти підростуть, ви зможете порадити їм для прочитання чудову літературу.

12. СІМЕЙНІ РЕЛІКВІЇ

Прекрасна традиція – передавати у спадок сімейні цінності. Бабусин сервіз, дідусів годинник, набір інструментів тата.

Звичайно, дитина повинна досягти певного віку та рівня зрілості, щоб зрозуміти цінність реліквії, яка їй передається від старших членів сім'ї. Зате такий подарунок на все життя залишить у її душі пам'ять про близьку людину.

Ірина Гармаш

ЧОМУ БУТИ СИЛЬНОЮ ЖІНКОЮ ІНОДІ НЕПОПУЛЯРНО

Непопулярно в наш час для жінок йти за чоловіком. Запитайте людей, що слід робити талановитій жінці, у якої проблеми в шлюбі. І більшість вам відповість – кар'єру. Якщо чоловік не цінує таку талановиту і розумну дружину, то навіщо себе живцем хоронити?

Зізнаюся, що мені часто пропонують участь у різних цікавих проектах. Проте зазвичай це означає, що чоловіків для участі у таких проектах не запрошують. Років 10 тому я б дуже

добре обмірковувала такі пропозиції. Адже я розумію, що можу зробити багато чого і для багатьох.

Проте мої цінності та цінності сучасного суспільства досить відрізняються. Для мене успішна жінка – це передусім вірна і мудра дружина. Це не означає, що я сидітиму відлюдьком удома, чекаючи чоловіка до вечері. Навпаки, сфери діяльності різноманітні, коли ми з чоловіком разом беремося за той чи інший проект.

Однак я роблю те, чого потребує мій чоловік. І по життю, спостерігаючи за парами, я помітила, що в характері дружин завжди є те, чого не вистачає в характері чоловіків, і навпаки. Може, тому Бог створив з одного двох: різних за особливостями і функціями, але таких сильних і здібних, коли вони разом. Саме таку модель шлюбу і поведінку заміжньої жінки я вважаю успішною.

Неабияк надихнув мене фільм «Принцеса Монако». Головна героїня – реальний персонаж. Відома в минулому столітті актриса Грейс Келлі, володарка премії «Оскар», виходить заміж за принца Монако. Здається, що кілька подальших років уся західна преса пише і знімає сюжети лише про ці стосунки. Проте світло прожекторів гасне, закоханість минає, і настають сімейні будні, однакові як у шлюбі королівських осіб, так і в житті звичайних людей.

Принцеса Грейс тікає від сірих буднів у виховання дітей, проте туга в її

очах видає, що вона нещасна. І тут з'являється її давній режисер, пропонуючи роль у новому фільмі. Чоловік підтримує рішення Грейс зніматися, проте несподівано Монако опиняється на порозі війни з Францією.

Стосунки з чоловіком давно вичерпалися, королівство так і не прийняло Грейс, прості жителі не виявляють до неї ніякої поваги. А тут уся Америка, її рідна Америка, вабить, обіцяючи щастя, свободу від туги.

Сильну жінку часто зображують як незалежну і самотню. Ось вона – героїня. Адже щоб почати життя спочатку, перегорнувши сторінку, потрібні сили. А я розумію, наскільки це помилкова думка...

Уявляю, як принцесі Грейс було складно, проте вона зуміла відмовитися від ролі актриси і вирішила успішно зіграти головну роль свого життя – бути принцесою для свого принца, допомагаючи йому залишитися королем. І на цьому вона поставила крапку в кар'єрі кіноактриси. Вона усвідомила, що найкраща роль, хоч і найважча, – зробити все, щоб її чоловік був щасливим і досяг перемоги на різних етапах свого становлення як особистості.

Грейс присвятила себе тому, щоб самій відповідати тому становищу, яке їй дісталось від чоловіка, – не просто називатися, а бути принцесою. Вона почала вивчати історію Монако, вивчила французьку мову, навчилася поводитися не так, як заведено в США і

як їй здавалося правильним, а так, як її зрозуміють у королівстві.

Принцеса Монако невдовзі стала народною улюбленицею. Принцесою сердець. Завдяки їй престол чоловіка був збережений, а війна з Францією скасована.

Завжди потрібні зусилля, щоб те, що нам здається тягарем, стало нагородою. Те, що приносить тугу, – джерелом натхнення.

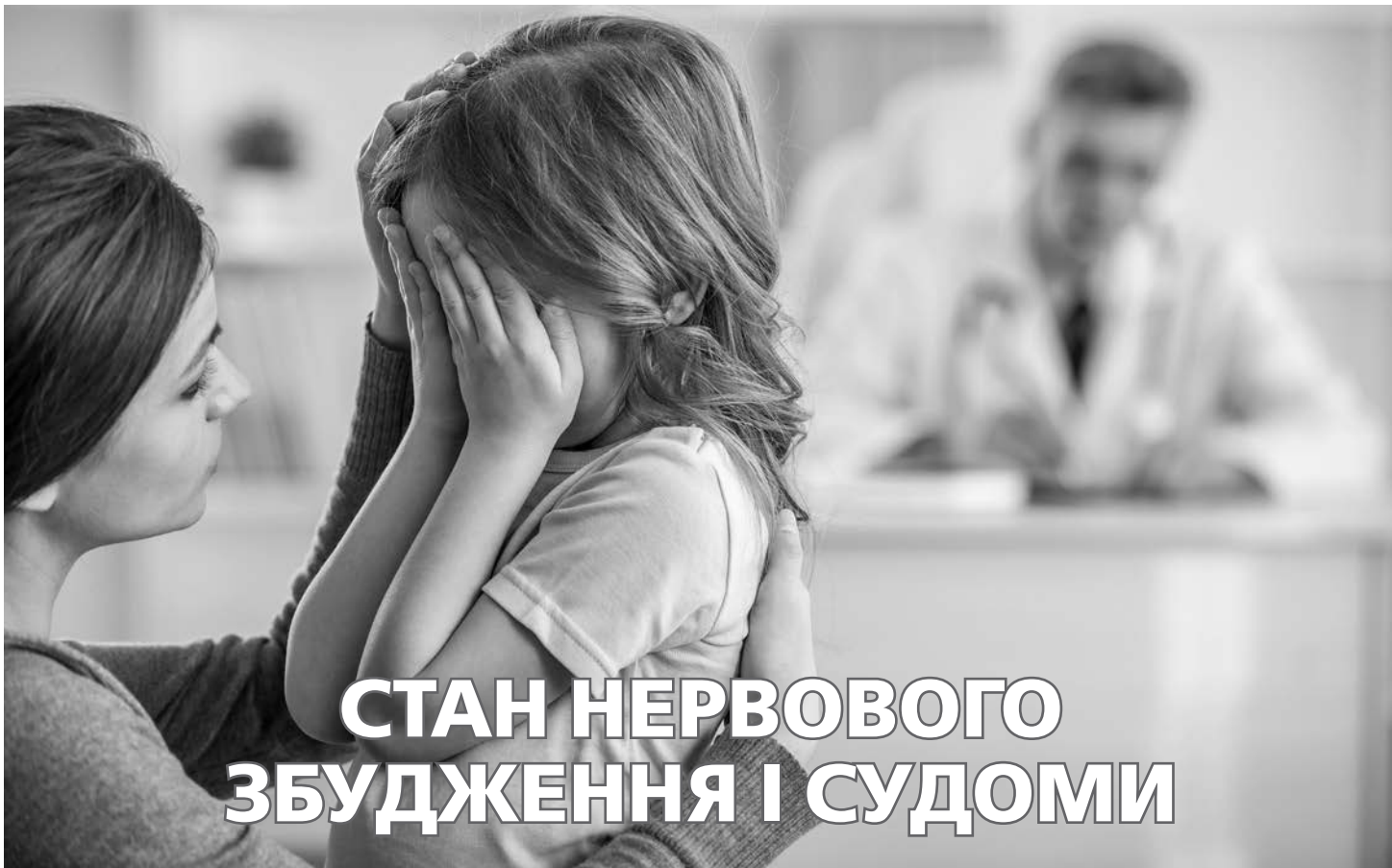
Так, це вимагає неймовірних зусиль, щоб не просто називатися жінкою, дружиною, а зробити все, щоб бути Жінкою, яка собою доповнює свого чоловіка і робить його цілісною особистістю. І це нас робить по-справжньому сильними.

Проте сильними лише тоді, коли є благородна мета, є розуміння своєї основної ролі в житті і є усвідомлене рішення присвятити свій дар чоловікові, а отже, унікальній долі своєї сім'ї та роду.

Нехай наші сім'ї стануть міцніші, нехай ми приймаємо рішення як справді сильні жінки. І нехай наші міцні сім'ї зроблять сильною і країну, у якій ми живемо.

«Найбільша перемога в житті людини – це перемогти передусім себе, щоб почати жити заради інших, роблячи їх щасливими і успішними. І тоді настає момент, коли ти усвідомлюєш, що ти щаслива».

Світлана Співакова

СТАН НЕРВОВОГО ЗБУДЖЕННЯ І СУДОМИ

Останнім часом у дітей дедалі частіше виникають неврози, проявами яких є неспокій, біль у животі, блювання, судоми, головний біль, безсоння, роздратування. Без сумніву, їх спричиняють стреси, забруднення довкілля, галас, поспіх і дисгармонія в житті батьків, тривале перебування дітей поза домом (у яслах чи дитсадку), нестача любові та ніжності батьків у ставленні до дитини, а також тривале сидіння перед телевизором і перегляд програм, що сприяють прояву агресивності.

При лікуванні неврозів у дітей велике значення мають рослинні препарати, іноді психотерапія та відповідні методи виховання. Найчастіше лікарі приписують дітям як заспокійливий засіб такі рослини: корінь валеріани лікарської, траву меліси, траву звіробою, корінь дягелю, траву пасифлори, липовий цвіт.

Візьміть такі трави: корінь валеріани лікарської (30,0), траву звіробою (30,0), траву меліси (20,0), шишки хмелю (20,0). Ложку суміші цих трав залийте склянкою холодної води і настоюйте під кришкою 12 год. Залийте ще одну ложку суміші окропом і настоюйте під кришкою 10-15 хв. Обидва настої змішайте і давайте дитині 1-2 склянки протягом дня. Можна підсолодити медом.

Цей засіб допомагає в разі нервового збудження та безсоння. Нервовим дітям можна давати натщесерце, а також за 15 хв до обіду та вечері по півсклянки настою липового цвіту і квіток ромашки (1 ложка суміші на півсклянки окропу). Настоювати під кришкою 10 хв, можна підсолодити медом. Пити повільно невеликими ковтками.

Часто в дітей через нерви розвивається певний вид мігрені. Причиною цього може бути збудження або зараження. Дитина стає блідою, байдужою до всього, хоче прилягти, а через годину-дві починає блювати. Температура тіла може бути нормальною, хоч іноді підвищується. Перед блюванням може з'явитися невиразний біль у животі. Блювання у тяжких випадках може тривати навіть від 12 год до двох днів.

Блювання нерідко може бути наслідком дії емоційного чинника, а іноді причиною стає переїдання чи звичайне бажання дитини повернутися до себе увагу. Малі діти й немовлята можуть блювати внаслідок тривалого плачу.

Помилки в годуванні дитини також можуть бути причиною її нервовості та поганого самопочуття. Наприклад, якщо дитина їсть багато страв з борошна вищого ґатунку, печива і солодощів, то організм відчуває нестачу необхідних вітамінів, насамперед вітаміну В1 (тіаміну) і вітаміну С, які він неспроможний накопичувати, оскільки вони повинні надходити з їжею.

Діти потребують вітамінів під час росту, особливо якщо батьки, не розуміючи наслідків, дають дітям

багато солодощів і виробів з борошна. Таким дітям важко вчитися, бо через нестачу вітамінів погіршується пам'ять, з'являється безсоння, виникає неможливість сконцентруватися, нестриває.

Трапляється, що смерть немовлят у віці від одного до кількох місяців буває спричинена нестачею тіаміну.

В останні два місяці вагітності та під час годування потреба жінки в тіаміні сильно зростає. Джерелом цього вітаміну є пивні дріжджі, паростки пшениці, висівки, насіння соняшника, вівсяні пластівці, картопля, нешлифований рис, гречана крупа, листяні овочі (наприклад, шпинат, мангольд), сухофрукти, горіхи.

У разі штучного годування дітей з першого року життя їм потрібно давати різноманітні страви, скажімо, домашнє печиво з разового борошна без цукру та з додаванням родзинок чи інших сухофруктів і меду. Дають також котлети з різних мелених зернових із соєю, яйцем, водою або сиротватою і приправами з трав. Котлети обкачують у яйці та висівках чи вівсяних пластівцях і смажать на олії. Слід щодня давати дітям салати із сирих овочів, сирі фрукти і соки.

У випадках нервового збудження малюків треба обмивати вранці або ввечері прохолодною підкисленою водою (2-3 ложки оцту на 1 л води). Крім цього, допомагає «тупцювання» у прохолодній воді, улітку ходіння босоніж по подвір'ю, масаж шкіри сухою чи зволоженою щіткою.

Дієвим є такий спосіб масажу: – першого дня масажувати плечі та живіт від діафрагми вниз; – другого дня – у ділянці попереку і нижче, а спереду – від діафрагми вгору.

Завдяки цьому невдовзі підвищується опірність проти різних інфекцій, особливо проти катару верхніх дихальних шляхів.

Судоми в дітей – дуже небезпечний симптом. Трапляються вони як у немовлят, так і в старших дітей. Причини можуть бути різні, оскільки судома не є самостійним захворюванням, а лише симптомом різних хвороб.

У новонароджених судома зумовлена ураженням мозку (під час пологів), жовтяницею внаслідок несумісності крові матері та плоду, сонячним ударом або токсичним синдромом.

У старших дітей судома може бути спричинена гнівом, переляком чи болем, а також наявністю глистів (гельмінтозом), або виникає після тяжкої інфекційної хвороби з гарячкою. Отрута бактерій у цих випадках, впливаючи на організм, спричиняє судоми.

Напад судоми може з'явитися в дитини, якій відмовили у чомусь. Вона починає плакати – і через 1-2 секунди після видиху не може знову набрати повітря у легені, обличчя синіє, і дитина може знепритомніти. Через 15 секунд може з'явитися судома, схожа на напад епілепсії. Такі напади – велика проблема для батьків. Проте деякі

матері мають свої способи вирішення проблеми, наприклад, дмухають в обличчя дитини, обприскують водою чи тримають маля головою донизу. Важливо вчасно вжити заходів. У момент, коли дитина слабне і починається судома, ці способи вже не допомагають, але такий стан швидко минає. Якщо напад триває довше ніж 5-10 хв, треба викликати лікаря.

У багатьох дітей віком від 6 місяців до 5 років бувають легкі напади «гарячкової судоми». Це реакція на раптове підвищення температури тіла. У таких дітей навіть щеплення може спричинити судоми.

Судома може бути також проявом інфекції, з'являючись переважно під вечір, коли підвищується температура тіла. Проте іноді це стається на другий чи третій день хвороби або в передгарячковий період, а гарячка з'являється пізніше. Судомою часто починаються кір, скарлатина, запалення легенів і т. д. Це виглядає жахливо, бо судома часто супроводжується заочуханням очних яблук, з рота йде піна і дитина непритомніє.

У разі судоми, спричиненої підвищенням температури тіла, у 50 % випадків дітям загрожує епілепсія. Для дітей віком більше 4 років ця загроза більша, ніж для молодших.

Такий стан дитини потребує якомога швидшого втручання лікаря і призначення фармацевтичного препарату для припинення судоми з огляду на можливість ушкодження центральної нервової системи. Способи, описані далі, мають допоміжне значення.

Під час нападу радять застосовувати короткочасну холодну ванну (25 °C) або холодні компреси з оцтом на потилицю і шию, які здебільшого припиняють напад.

Як ефективний лікувальний засіб застосовують клізму (для цього беруть гумову грушу з теплим настоем ромашки), а після клізми – п'ятихвилинну гарячу ванну (38 °C). Під час прийому ванни потрібно добре розтирати все тіло, а потім – облити шию холодною водою (25 °C) для активізації дихання. Для старших дітей замість ванни можна застосовувати гарячі «короткочасні обгортання» – від пахв до сідниць – з відвару вівсяної соломи та хвощу (або сінної потерті).

Як внутрішній засіб Кнайп радить давати настій трави перстачу: 1 ложку трави на 1 склянку окропу, а також прикладати компрес із цим настоем на місце, де з'являється судома. Кнайп закликає всіх матерів збирати і сушити цю рослину, бо в таких випадках вона допомагає завжди! Заборонено під час нападу давати дітям ковтати ліки! Дітям, схильним до судом, слід обмежити споживання коров'ячого молока, натомість їсти більше овочів, фруктів і густих відварів із круп.

При болях у животі вживають ті самі заходи. Якщо біль не зщуває, потрібно швидко викликати лікаря.

Ян Шульц

НЕ КУРИТЕ, ДЕВЫ!

Не курите, девы, сигареты,
Не губите девичьей красоты,
Будете наказаны за это –
Под носами вырастут усы.

Не курите, девы, папиросы,
Посмотрите – дым идет с ушей,
Мы, мужчины, вас об этом просим, –
Пощадите будущих детей!

Не курите, и вина не пейте,
И не сквернословьте под окном,
Лучше молоком пусть пахнут дети,
А не никотином и вином.

Не курите, всё, уже не модно,
Пол-Европы бросило курить,
О здоровье нашего народа
Время наступило говорить.

Посмотрите – чем мы с вами дышим,
Что едим, какую воду пьем,
Надо, чтобы нас весь мир услышал:
Хватит! Это баловство с огнем!

И на сигаретных пачках пишут,
Что куренье вызывает рак,
Первыми пусть женщины услышат,
Нечистот хватает нам и так!

Хватит за свой счет уже травиться,
На младенца нечистью дышать,
От того ему всю ночь не спится,
Что отраву вынужден сосать.

Полюбуйтесь на мадонну с сыном,
С таким бутузом на руках,
И представьте скверную картину –
Сигарету у нее в зубах.

Согласитесь, быть того не может,
Не картина это, а абсурд,
Ну, а в наше время все возможно,
Каждый день мы видим это тут.

Видим часто маму с сигаретой,
И не только, даже под хмельком,
Так нельзя, недопустимо это,
То же будет и с ее сыном.

Так что вы, пока еще не поздно,
Бросьте это, раз и навсегда,
Думаю, заболевший грозных
Избежите, милые, тогда.

Игорь Костенко

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)

УРОКИ ІЗ ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20 (*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Радіо «Голос надії» — це промінь надії у кожен дім та в кожне серце.

radio.hope.ua

ДЕ СЛУХАТИ?

- В Інтернеті **24/7** radio.hope.ua
- Через додатки для Android та iOS
- Через TuneIn, SmartTV
- В офлайн-режимі через подкасти
- На УР-1 **СБ 17:30 / НД 07:55**
- УР-2 **ПН 18:55 / ВТ 18:45**

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ ...

ДИВІТЬСЯ НАС

- НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A
- SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG
- В КАБ.МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА
- НА МОБ.ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

ТАК ЧИ ІНАКШЕ

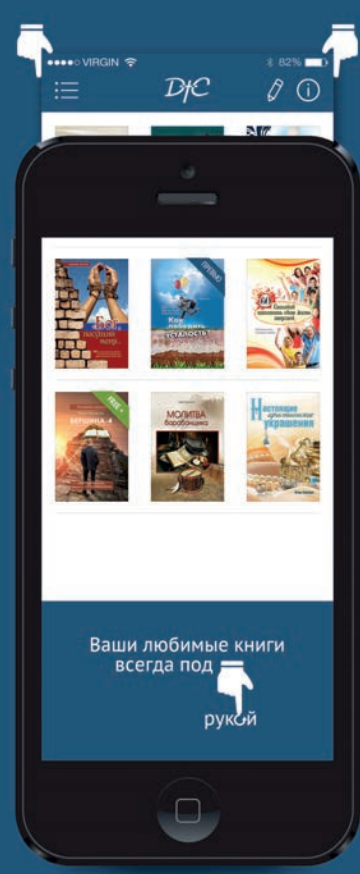
Молодіжне ток-шоу на телеканалі «НАДІЯ»

дискусії на резонансні теми

ЧЕТВЕР 22:00

Тепер ми в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги всегда под рукой

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослов'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошко
 Над номером працювали: Олена Котлярова, Ганна Борисовська
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Людмила Шаповал, Інна Джердж
 Дизайн та верстка: Артур Антер
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код: ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

